

XXI. ÉVFOLYAM

3. SZÁM

1976. MÁRCIUS

ÁRA: 60 FILLÉR

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

NEMESMEDVES, 1945

Nőnap elismerés

A Budapesti Postaigazgatóságon Jakab Sándor, a KB osztályvezetője köszöntötte a nőket

Március 8-án a figyelem a nők felé fordul. Virággal, ajándékokkal kedveskedünk, és köszöntjük őket. Beszélünk áldozatkészségükről, kitartásukról, szorgalmukról és arról a szeretetről, amivel a családi otthon melegét megteremtik. Gondoskodásukat, szorgalmukat köszöntjük ezen a napon. Kinek jutna eszébe, hogy az elismerés, a tiszteltetést várt virágaitól megfosztja őket?

A HTI Belföldi Központjában három éve a szakszervezeti gyűlésen a nődolgók elhatározták, megszavazták, hogy a nőnap megemlékezés virágairól lemondanak és az ajándékozásra szánt pénzből 25 régi nyugdíjas, idős, volt dolgozójuknak 200-200 forintos utalványt ajándékoznak. A HTI nődolgói ezzel a meghatározással ünnepelték a nők napját.

Lemondani és úgy adni, talán még nagyobb öröm, mint kapni...

Mint minden évben, a nemzetközi nőnap alkalmából, az idén is elismerésben részesítette a szakszervezet és a szakma azokat a nődolgókat, akik kimagasló eredményeket értek el a szakszervezeti, a társadalmi vagy szakmai munka területén.

Maricsán Józsefné, a Várpalota 1. postahivatali szakszervezeti bizottságának kulturális, agitációs és propaganda felelőse a „Szakszervezeti Munkáért ezüst fokozat” kitüntetést kapta.

„Szakszervezeti Munkáért Oklevél” kitüntetést kapták: Csörgő Aurélné, a Székesfehérvár 1. ph. bizalmi, ISZT Nőbizottsági tag; Huber Jánosné, a Nyergesújfalu ph., Dorog JSZB nőfelelőse; Sikora Miklósné, Észak-Pest megyei Távközlési Üzem szb. tagja; Molnár Ferencné, a Mezőtúr 1. ph. szb. titkára; Kiss Mária, a Hajdúszoboszló ph. szb. titkára; Erdélyi Klára, az Eger 1. ph. szb. tagja; Kelemen Jánosné, a Miskolc 1. ph. bizalmi; Fajcsi Jánosné, a Dombóvár 1. ph. szb. tagja; Bujdosó Györgyné, a Siófok 1. ph. szb. tagja; Szentiványi Péterné, a Pécs 1. ph. OB bizalmi; Pál Jánosné, a Zalaszentgrót ph. szb. tagja; Németh Józsefné, a Sárvár ph. ISZT Nőbizottság tagja; Szétag Lajosné, a Szombathely 1. ph. ISZT tagja; Horváth Alajosné, a Soproni Postaigazgatóság OB tagja; Farkas Ernőné, a Kiskunmajsza JSZB titkára; dr. Apró Ferencné, a Mindszent ph. vezetője; Varga Ferencné, a Csongrád ph. távközlőkezelője, szb. gazdasági felelőse; Fábian

Lászlóné, a HTI Belföldi Központ ISZT munkavédelmi bizottság tagja; Czúrák Mihályné, a Budapest 62. ph. szb. elnöke; Márkus Sándorné, a Budapest 4. ph. szb. főbizalmi; Szabó Sándorné, a Budapest 114. ph. szb. tagja; Kiss Sándorné, a Posta Alközponti Üzem nőfelelőse; Nádas Béláné, a József Távközlő Üzem szb. tagja; Almásy Andrásné, a Krisztina Távközlő Üzem nőfelelőse; Mozsai Jánosné, a KHI TT elnöke és Konczér Józsefné, a Központi Műszaki Hivatal nőbizottság vezetője.

Tótsai Józsefné, a HTI Belföldi Távközlő Központ bizalmi, 1945. óta választott tisztségviselő, távközlő-kezelő a „Munka Erdemrend ezüst fokozat” kitüntetést kapta.

Posta kiváló dolgozója lett Csókás Józsefné, a Posta Központi Anyaghivatal szb. nőfelelőse, Miniszteri dicséretet kapott Deli Károlyné, a Budapest 72. ph. OB titkára és Vezérigazgatói elismerésben részesült Bácskai Istvánné, a Hajdú-Bihar megyei Távközlési Üzem szakszervezeti aktivája.

A forradalmi ifjúsági napok alkalmából az alábbi kitüntetések adományozását fogadta el az elnökség:

„Szakszervezeti munkáért arany” fokozat kitüntetésre Petrovski Pált, a Békéscsabai Távközlési Üzem dolgozóját, KV-tag, az ISZT szb. tagja és ifjúsági bizottsági tag; „Szakszervezeti munkáért ezüst” fokozati kitüntetésre Hegedűs Évát, a Nyíregyháza 3. ph. dolgozóját, a Nyíregyházi JSZB ifjúsági felelőst.

Bérfejlesztés, részesedés

Hány nap lesz az év végi részesedés? Mennyi lesz a bérfejlesztés? Napjainkban ezek a kérdések hangzanak el a leggyakrabban. S tegyük hozzá, hogy joggal, hiszen ez minden postást közvetlenül érdekel. Nos, az ezekre vonatkozó számítások elkészültek. A miniszterhelyettesi értekezlet és szakszervezetünk elnökségének állásfoglalása alapján megtörtént a felosztás is.

Az év végi részesedést valamennyi postás dolgozónak április 4-ig ki kell fizetni. A kifizethető napok száma postai átlagban 14 nap. Az átlagnál több napi részesedésben részesülnek azok a postaszervek, amelyek egyrészt saját maguk többet képeztek, másrészt amelyek az 1975. évi eredmény alapján valamilyen kiüntetésre lettek javasolva.

Az év végi részesedés 15 százalékának — az úgynevezett szabadrendelkezési résznek — a felosztása a helyi szakmai és mozgalmiszervek feladata.

1976-ra a Posta 4,5 százalékos bérfejlesztéssel számolhat. A postaszervek közötti bérfejlesztés meghatározásánál figyelembe kellett venni egyrészt a kollektív szerződésből adódó kötelezettségeket (például fokozati díj, képzettségi díj, stb.) másrészt a központilag elhatározott bérpolitikai intézkedéseket. Például a pénzkézelési pótlék-

nak 40 forintról 100 forintra, 70 forintról 150 forintra és 100 forintról 200 forintra történt emelését.

Azoknál a hivataloknál, ahol a havi pénzforgalom eléri, vagy meghaladja az 50 milliót, ott a főpénztáros pénzkézelési pótléka havi 250 forint lesz. A további kötelező béremelésben részesülő munkaköröket az érdekelte postaszervekkel már közölték.

Az eddig ismertekkel együtt a postaszervek között további differenciálás történt, három csoportosításban. Egyes szervek az átlagosnál alacsonyabb (3-4 százalékos) míg mások a postai átlagnak megfelelő, (4,5 százalékos) és vannak postaszervek, amelyek az átlagnál magasabb, maximum 5,2 százalékos bérfejlesztésben részesültek.

Nem lényegtelen, hogy a bérfejlesztést minden területen január 1-től visszamenőleg kell eszközölni úgy, hogy legkésőbb május 5-én kifizetésre kerüljön.

A bérfejlesztés végrehajtása mind a szakmai, mind a szakszervezeti szervektől körültekintő és átgondolt munkát igényel. Nem mellőzhető tehát, hogy mindenhol tárgyalják meg szakszervezeti tanácsülésen, illetve az szb. ülésen.

Kovács József, a KV közgazdasági osztály vezetője

Látogatás az RTV-n

(5. oldal)

Nagyhivatalok

(3. oldal)

Vége ért a történelmi jelentőségű kongresszus, az SZKP XXV. kongresszusa.

Elcsendesedett a Kreml Kongresszusi Palotája, hazatértek a küldöttek, a testvérpártok képviselői. De a világsajtó továbbra is megkülönböztetett figyelemmel elemzi, kommentálja Leonid Brezsnyev vita-összefoglalóját, valamint az Alekszej Koszigin által előterjesztett, majd a kongresszus által elfogadott ötéves gazdaságfejlesztési programot.

A X. ötéves terv olyan történelmi pillanatban kezdődik, amikor a tőkés világban halmozódnak a válság jelei. A Szovjetunió új ötéves tervének küszöbéhez úgy érkezett, hogy nem is-

TANÁCSKOZOTT AZ SZKP HUSZONÖTÖDIK KONGRESSZUSA

meri az inflációt, biztosított minden feltételt a nép anyagi, kulturális színvonalának tervszerű emeléséhez, a szovjet állam gazdasági hatalmának növeléséhez. Biztosította ezt az a szilárd alap, amelyet a IX. ötéves tervtől örökölt.

Egy évtized alatt megduplázódott a Szovjetunió gazdasági potenciája, tonnákban, rubelemben, termelésben és életszínvonalban egy-

A nemesmedvesi haranglábat azóta helyrehozták. A történelem tanúja lett, emléke, 1945. április 4-én, azokban a percekben, amikor az utolsó menekülő német tank is eltűnt a falu határát szegélyező domb mögött, meghúzta valaki a harangot. A zúgás betöltötte a kis falut, jelképpé vált, szabadságunk születésének jelképévé. Ezen a napon adták nyomdába a Kommunisták Központi Lapjának, a Szabad Népek a vezércikkét. „Magyarország földjét nem tapossa többé egyetlen terrorlegény csizmája sem... Történelmünk folyamán még soha nem adódtak olyan páratlan lehetőségek, szabadságunk teljessé tételére, mint ma. A felszabadult Dunántúlon a tízezer holdak már várták új gazdáikat. Lerombolt városaink az építő kezeket. Egész nemzetünk pedig a békét és szabadságot.”

unió ügye. Ez a szocialista közösség politikai egységére és barátságára alapozott terv is. A KGST-országok integrációs elhatározásából fakadó tennivalók minden szocializmust építő testvéri ország erősítését, boldogulását, békéjét szolgálja.

Az új ötéves terv a béke, a nemzetközi enyhülés további erősítésének ötéves terve is, mely bizonyossága a szovjet nép mélyesleges érdekeltségének a békés építésben.

„A Szovjetunió ereje, elköltésége, az emberiség sorsáért érzett felelőssége, áldozatvállalása, a jövőben is szilárd biztosítéka annak, hogy a békéért és a nemzetközi együttműködésért folytatott további harc folyamata is megvalósul!”

A political cartoon on aged paper, signed 'Juni' in the top right corner. It depicts two men in dark suits. The man on the left is running towards the right, holding a leash attached to a dog labeled 'FDP'. The man on the right stands still, holding a leash attached to a dog labeled 'CDU'. A small, scruffy dog is being pulled between the two larger dogs, with motion lines indicating it is being tugged back and forth. The man on the left has a pipe in his mouth. The cartoon is a commentary on the political maneuvering between the FDP and CDU parties.

2 POSTÁS DOLGOZÓ

Akik több évtizeddel ezelőtt kerültek a Posta-hoz, szinte kivétel nélkül úgy emlékeznek, hogy a bejutás nem volt egyszerű dolog. Jól megnezték mindenkinek a nacionalitását, a megbízhatóságát. Ajánlólevél elsősorban az volt, ha valaki postásdinasztiaiból származott, különben protektor után kellett nézni. Azóta sok víz folyt le a Dunán... Megszűnt a Posta kiváltságos helyzete — nyugdíjas állást biztosított, viszony-

lag jó fizetéssel —, fokozatosan elveszítette vonzerejét. Az alacsony fizetések miatt sokan léptek ki, két hullámban, az 50-es, majd a 60-as évek elején. Vették magukkal a szakutadást is. Tíz-tizenöt évig nem történt tervszerű létszámfeltöltés, ennek következménye, hogy szinte hiányzik a középkorú nemzedék, ami különösen most érezteti hatását, mert sokan elérték a nyugdíjkorhatárt.

Gondterheltek az arcok. Olyan vezetőikkel beszélgetek, akik „saját bőrükön érzik”, milyen változások mentek végbe évek során a Postánál. (A név mellett a szám azt jelzi, ki, mióta dolgozik a Postán.) Takács Lajos hivatalvezető (1944), Virág István szobitkár (1942), Matula Józsefné hivatalvezető-helyettes (1944) és Bondár Mihály hivatalvezető-helyettes (1940).

A hivatal engedélyezett létszáma 755. Jelenleg hiányuk 50. Ebből 40 a hárommunka- os osztályokon van, ahol vasárnap és ünnepnap sincs. A fluktuáció 35 százalékos, ami a dolgozók tíz százalékát érinti, ugyanis ez a réteg évente többször is cserélődik. Valamikor a férfiak voltak többségben, ma a dolgozók- nak 50 százaléka nő. Valami- kor csak kiszolgált katonákat vettek fel, ma „egyetlen fel- vétel a jelentkezés”. Ha a hi- vatal dolgozója egy új dol- gozót hoz, aki negyed évig (!) megmarad — 200 forint ju- talmat kap.

No de lássuk közelebbről az egyes osztályokat, akkor jobban megismerjük a prob- lémákat.

Irányító osztály. Létszáma 240. Öt évvel ezelőtt a kezdő bér 1500 forint volt, most 2000. Ehhez jön az éjszakai pótlék. Valamikor érettségi- hez kötött munkaterület volt, ma fizikai terület (a javából). Naponta mintegy 500 ezer da-

rab levélpósta küldemény feldolgozását végzik. Milyen fejlesztés történt a munká- jukban? Van egy futószalag, 2 kötőzőgép, 2 bélyegzőgép. Régen 6—8 ember kézi bé- lyegzéssel foglalkozott. (Mi- lyen fárasztó munka volt!) Van-e további fejlesztési le- hetőség és igény? De van ám! 30—40 kilókat emelgetnek a nők, kellene egy zsákmelő berendezés. Úgy mondják, 30 ezer forint az ára. Évek óta beszélnek arról, hogy por- el- szívó berendezés kellene. „En már legalább tízféle tervet láttam” — mondja Virág Ist- van. Nagyon várják, hogy le- gyen most már belőle valami, ne csak beszédtema mara- djon.

Közfutató osztály. Engedé- lyezett létszám 90. 10—15 fős állandó hiány. Férfiterület. Nagyon nehéz munka a cso- magrakodás. A Nyugatiba ér- kező és az innen induló moz- gópostakocsik ki- és berako- dása a feladat. A három mű- szakban körülbelül 15 ezer csomagot kell mozgatni.

Tíz-öt évvel ezelőtt talán a legkiegyensúlyozottabb osz- tály volt — hallom. Elnevez- ték akkor „kétlaki” osztá- ly-nak. A dolgozóknak legalább 60 százaléka mankos, falusi legény volt, akik nappal föld- et műveltek, éjjel pedig cso- magot raktak. Kellett a pénz, bírták a munkát. Amikor azonban a tsz-ek megerősö- dtek, jobban fizettek, mellék-

üzemágak létesültek, már nem szorultak rá arra, hogy ezt a nehéz éjszakai munkát vállal- ják.

Az itteni dolgozóknak 30 százaléka törzsgárdatag. Je- lentős réteg cserélődik. Ezen a területen nagyon fontos, hogy minél több dolgozónak meg legyen a gócterületi visz- gája. Négy évvel ezelőtt na- gyon rossz volt az arány. Ezért a vizsgákért járó jutal- mak mellé a hivatalvezető kü- lönb 200 forint jutalmat tűzött ki annak, aki vizsgáit folya- matosan leteszi. A brigádokat — melyek sokszor alkalmi munkásokból állnak — csak a vizsgákkal rendelkező dol- gozók tudják irányítani. Meg kell említeni — fontos —, hogy az osztály különböző vezetői a dolgozók közül nő- tek, kerültek ki, így nagyon jól tudják, hogyan lehet leg- jobban szót érteni.

Hogyan lehetne könnyíteni a munkájukat? Segítséget je- lent az 1973-tól fokozatosan bevezetésre kerülő irányított konténeres szállítás (már kö- rülbelül 70 százalékban meg- valósult), amely jelentősen megkönnyíti a Nyugatiból szállításra kerülő csomagok továbbítását. A munka gépe- sítésének további fokozására is megvan a lehetőség: két- irányú szállítással kellene. Talán könnyebb lenne meg- tartani a dolgozókat, ha több gép segítené munkájukat.

Felvételi osztály: Engedé- lyezett létszám 90. A hiány 10 százalékos. A dolgozók 95 százaléka nő. És fiatal. A ce- relődő réteg 35 százalékos. A fiatalok a két műszakot sem szívesen vállalják, hát még a hármat és a folyamatos szol- gálatot. Tulajdonképpen az előírt iskolai végzettség éret- ségi lenne, de mivel ilyen je- lentkező kevés van, kénytele- nek megalkudni. Így bérben tesznek különbséget. Az éret- ségizetteknek 2000, a nyolc ál- talánossal rendelkezőknél 1700 forint a kezdő bér. Az érettségizettek aránya 50 szá- zalék. Bár van felvételi teszt- vizsga, szakmai vizsgakötele- ség, mégis vannak elszámó- lási és földrajzi ismerethiány- ból származó ráfizetések. 1974 júliustól a pénzfelvételek bevezették a célprémium- rendszert, a munka minősé- gének javítása érdekében. A prémium összege 250-től 420 forintig terjed, de már kizáró- ok, ha valaki két esetben 100 forintnál magasabb ösz- szeggel téved.

Az osztályon az a cél, hogy minél több dolgozó tanuljon meg minél több munkakört (ezekből tegyen vizsgát), hogy szükség esetén gyors átcsop- ortosítást hajthassanak vé- gere. Anyagi ösztönzés erre ugyan nincs, viszont így nyí- lík lehetőség a munka jobb megszervezésére.

A legjobb munkaerők a ta-

karékszolgáltatást látják el, ezen a területen minimális is az eltérés.

A forgalom évente 15—20 százalékkal nő, ennek lebo- nyolítását kell biztosítani — változatlan, sőt hiányos lét- számmal az osztálynak.

A három műszakos és fo- lyamatos szolgálatot ellátó osztályokról beszélgetünk. Mert a kézbesítő osztályon 1974 óta nincs létszámihiány, a hírlaposztályon mellékfog- lalkozásaikkal meg tudják ol- dani a feladatokat.

Befejezésül még néhány adat, adalék az összképhez:

A dolgozók 5 százaléka- nak van felsőfokú, 20 százaléka- nak középfokú és 50 százalé- kának alsófokú képzettsége. (Különösen a középfokú kép- zettségű káderek száma nagy- on alacsony.) A dolgozók 25 százaléka nem rendelkezik szakképzettséggel! Egy dolgo- zójuk a győri főiskolán tanul, ötven végzik a felsőfokú tan- folyamot — ezzel a vezetők utánpótlása biztosítottnak lát- szik. A középfokú szakkép- zettség érettségihez kötött. Az igazgatóság tavaly hét dolgo- zót kért nappali középfokú tanulmányra, csak ötöt tudtak küldeni. (A felvételi osztá- lyon a dolgozók 80 százaléka- nak középfokú végzettséggel kellene rendelkeznie.)

A Nyugati pályaudvar mel- letti hivatal sajnos nem tud- tott fejlődni az igények nö- vekedésével. A fejlődést nem-

csak a népgazdasági szinten is jellemző nagyfokú fluktuá- ció és az ehhez szorosan kap- csolódó munkaerő minőség- romlás gátolta és gátolja, ha- nem a helyhiány is. Az öreg épületben nem lehet korsze- rűbb munkakörülményeket te- remteni, az öltöző- és fürdő- problémák megoldása sem le- hetőségek.

Ugyanakkor a 62. hivatal vonzásterülete nagyobb, mint valaha. A közelben nincs pos- tahivatal, s amióta a 137-es önkiszolgálóvá változott, on- nan is átkerült a takaréksze- relés teljes egészében, azonki- vül sok egyéb is. S hogy hon- nan, honnan nem keresik fel a 62-est, ki tudja, mivel a 12- es busz szinte beviszi az em- bert a postára.

Egyszóval: (illetve egy mon- dattal). Sok a gond! Ennek ellenére — a törzsgárdával — nagy erőfeszítések árán eddig még semmilyen szolgáltatás- ban nem volt fennakadás. Időre elvégeznek minden munkát. De a vezetők egy ki- csit már belefáradtak. Jó len- ne, ha kormányintézkedések pozitív hatását érezhetnék a Postánál is, hogy ne kelljen lasszóval fogni a munkaerőt, ne kelljen megalkudni a szak- képzettséget illetően, hogy fe- lelősséggel vállalhassák: a postai küldemények biztosan ott lesznek, időben a címzet- teknél.

Bánhidai Eva

A fiatal város modern utcái között kanyarogtunk, majd megálltunk egy négyemeletes épület előtt. Bandukoltunk fel a lakóház felsőjén, melyben csupán két helyiség nem lakott, hanem a Posta tulajdona. „Távközlési üzem” ki- írás, s felére a harmadikra, olvassuk a táblán „hivatalveze- tő... fogadóóra...”

Tóth Károly, a Kazincbarcika 1. postahivatal vezetője kö- zépmagas, sovány, szikár, csupaideg-ember. Várt már bennün- ket. „Hol van itt a hivatal?” — kérdelem.

— Mindenütt, itt is, a földszinten is, azután a Lenin úton van a felvételi csoport, az Építő útján dolgoznak a kézbesi- tők és a hírlaposok, a két és fél kilométerre levő pályaudvari kirendeltségünkben pedig — mióta a postavonat itt is megáll — az átmenő anyagokat dolgozzuk fel.

Igy hát, jó szerével négy különböző helyen dolgozik egyet- len hivatal. Kezdem már sejtteni, milyen a hivatalvezető élete, munkája. Elvileg mindennap minden területet meg kellene nézni, ellenőrizni, de hát erre nem kerül sor, mert például a pályaudvar túl messze van. Októberben már végre kapott egy segédmotoros kerékpárt, így sűrűbben jár ki oda, de addig gyalog kellett vándorolni a munkahelyek között. És naponta bizonyos órákban azért itt, az irodában a helye, hogy ha jön- nek az ügyfelek, tudjon intézkedni.

— Kazincbarcika harmincéves város. És a forgalom állan- dóan emelkedik, mint ahogy a környezetünk is egyre jobban épül, fejlődik, sokasodik. A munkánkhoz tartozik még az is, hogy 23 hivatal átrovatolását meg kell oldanunk. Ilyen körülmé- nyek között, 4 helyen, immár 8 éve dolgozunk. 1968-ban von- ták össze az 1-es és az 5-ös hivatalt és azóta mi vagyunk a vá- ros gazdái.

— **Milyenek a körülmények?**
— Én jól vagyok — mondta bágyadt mosollyal és kissé idgesen igazított a szemüvegén. — Megszoktam már az örökös gyaloglást, futkosságot, gyors intézkedést... De a postásaim...! A Lenin úton például az egész hivatal rettentően zsúfolt, ki- kívül-belül. Kicsi a várakozóhely s főként reggel nagy a tumul- tus, a fiókbeérők anyagának átvételkor. Próbáltam már min- den megoldást, a leválasztást, az átrendezést, de a hely csak kicsi maradt. A katasztrófális távbeszélő-helyzet is nehezíti munkánkat. Mert például ott, a Lenin úton vesszük fel a távira- tokat, s onnan telefonon adjuk tovább ide, a földszinten levő távközlési üzembe. Képzelve csak el, hogy néha 20—25 percig várakozik a táviratfelvétel, amíg szabad vonalat kap... A fel- vételi csoportnál alig van tisztálkodási lehetőség, fürdő nincs, csak egy mosdó. Egy szekrényük van, melynek fele nyomtat- ványraktár, felében pedig fali fogasok vannak. Öltözni pedig csak a mosdó és WC előterénél lehet, a folyosón... A hírlapo- soknál ötven dolgoznak, 12 négyzetméteres helyen.

A leninvárosi hivatal

mozgékony és élénk ahhoz, hogy ne idegességnak nevezzem. Nincs nagy súlyfölsége, mert gyakorlatilag reggel 5 órától este 10 óráig talpon van, hogy mindazt valamennyire is elvé- gezze, amit kell. Talán súlyos szó, de embertelenné érzem, amit ez az ember évek óta csinál. Meglepődöm, amikor mond-

— **Hogy állnak a szakkép- zettség terén?**

— Állandóan újak jönnek, és csak egyet mondhatok: „a létszám fel van töltve”. Erős az ipar Kazincbarcikán, el- vándorolnak tőlünk. Rendí- vül vegyes a szakképzettségi arány, nincs alapképzés a for- galmi-kezelői munkaköröknél. Így állandóan újrakezdünk: szakképzetlenek jönnek, meg- szervezzük az oktatást, a gya- korlati képzést, és gyakran már, mint szakképzettek — itthagynak minket. Örökös, fo- lyamatos munka ez is.

Figyelem ezt az embert, ahogyan beszél, az arca túl nagy súlyfölsége miatt, hogy ne idegességnak nevezzem. Nincs nagy súlyfölsége, mert gyakorlatilag reggel 5 órától este 10 óráig talpon van, hogy mindazt valamennyire is elvé- gezze, amit kell. Talán súlyos szó, de embertelenné érzem, amit ez az ember évek óta csinál. Meglepődöm, amikor mond-

Fiatal városok — ÖREG HIVATALOK

Negy felé szakadva...

Még egy kis türelem

ja: még csak 39 éves. 22 éve postás, 15 éve hivatalvezető. Nincs még egy ilyen hivatal a Miskolci Igazgatóság területén, amely ennyire szétforgácsolt lenne, mint a kazincbarcikai. Elgondol- kodom, hogy egy új iparvárosban, egy fejlődő szocialista vá- rosban, ahol a szolgáltatásokat már a lakóépületek előtt kell megtervezni és felépíteni, miért éppen a Posta az, amelyik nem tervez — s úgy érzem —, nem fordít megfelelő gondot arra, hogy szolgáltatásainak a szép városhoz méltóak legyenek. Olyan ez, mint valami rossz szülő, akinek könnyebb 4—5 helyre ki- adni gyermekeit, mint az, hogy egy igazi családot létrehoz- zon...

— Egyébként — jegyzi meg csendesen a hivatalvezető, ki- zökkentve gondolataimból — jól sikerült nekünk a IV. ötéves terv. Háromszor nyertük el az Elüzem, kétszer pedig a Szoc- ialista Munka Hivatala címet!

Megdöbbenek és furcsán nézek rá, mert szavakat valóban nehéz találni. Szavakat, amelyekkel megfelelő módon tudnánk dicsérni a vezetőt és azokat a postásokat, akik a legrosszabb munkakörülmények között is nap mint nap, évek óta helytál- lak és teljesítik kötelességüket, ilyen körülmények között is megfelelő szinten tartva Kazincbarcikán a szolgáltatások szín- vonalát. Odaállunk a hivatalvezető ablakához, ahonnan látni az épülő új forgalmi és műszaki hivatalt. És Tóth Károly me- sél közben:

— Tudja, 1964-ben ígérték ezt először, mármint az új pos- taépületet. Azóta eltelt már két ötéves terv is, s most talán az újabb, a harmadik öt évben, annak a végén felépül. Nézem in- nen mindennap, örülök, ha hozzátesszünk egy-egy téglát, s jó lesz, ha majd készen lesz. Szinte el sem tudom képzelni, hogy ott minden egy helyen lesz, megfelelő forgalmi hivatal és egy új távbeszélő központ, crossbar rendszerű, ötezres végkiépíté- sű... Most már csak két év, annyit kell kibírnunk.

★ ★ ★

A leninvárosi postások valamivel jobb helyzetben vannak, mint a kazincbarcikaiak. Persze, csupán egynek örülhetnek: nincsenek szétforgácsoltak, egy helyen dolgoznak. A hivatalve- zető és helyettesének 12 négyzetméteres szobájában beszélget- tünk, s a kép, amely ebből kikerekedik, nem sokkal jobb, mint az előző. **Haviról János** hivatalvezető előveszi az alaprajzot:

— Rendkívül kis helyen vagyunk összehúzóval mi, 56-an. Nézzé, a felvételi helyiség 25 négyzetméteres, a közönségtérrel együtt. A belső kezelési helyre ebből 19 négyzetméter jut, s ott ötven dolgoznak. Pontosabban öt és fél ember, mert egy fél munkahelyet még sikerült nemrég beszorítanunk (egy kis, mi- niatűr íróasztal éppen elért a két vastag tartóoszlop közé). A kézbesítőterem 16 négyzetméteres, ahol a 8 egyesített és 2 táviratkézbesítő dolgozik. A 8 hírlapkézbesítő már itt nem fér el, ók a felvételi terem közönség-terében dolgoznak reggel. A legnagyobb területű a távbeszélő-központ, 45 négyzetméteres. Ha csak a távbeszélő-központ lenne itt, akkor elég is lenne... De itt szorítottunk helyet még két kézbesítőnek, két gépkocsi- vezető asztala is itt található és itt a sarokban van a karban- tartó műszerészünk „rezidenciája” is, így ez a látszólag nagy helyiség is zsúfolt. Ebben a teremben tartjuk egyébként az ér- tekezleteket, termelési tanácskozásokat, s ha a megbeszélés

közben jön egy hívás s kapcsol a távbeszélő-kezelő, olyankor lehalkul a tanácskozásunk, hogy tudjon ő is dolgozni.

Körbeindulunk, hogy megnézzük most már a valóságban is azt, amit az alaprajzról láttunk. Útközben mesél a hivatal- vezető:

— Ez a hivatal még kisebb volt, de öt évvel ezelőtt meg- kaptuk a mellettünk levő hentesüzletet is, tulajdonképpen az volt a „magja” a hivatalunknak.

Belépünk a távbeszélő központba, bábeli hangzavar fogad, a kezelők sorra kapcsolják a kért állomást. CB félautomata berendezés ez, kézi kapcsolású, 580 fő- és 40 ikerállomással. A nők háta mögött, a sarokban széles divány, tele szatyrokkal, élelmiszerekkel. Mögötte fogas, fűtőkben rajta a ruhák, lent a földön pedig cipők sokasága... Nincs hely, ahová a ruhájukat betegyék, mert az egész hivatalban két vasszekrény van, egyenként három rekeszrel (56 embernek). Megyünk tovább, be akarok nyitni a WC-be, zárva. „Van három is, de csak egy működik, a másik kettő felújítás alatt van.” — tájékoztat **Ur- bán Miklós** szobitkár. Keresem az öltözőt, az sincs sehol, és ha már nincs, akkor természetes, hogy fürdő-zuhanyozó sincs, csu- pán két faliacska. (Egy a kézbesítőknak, egy a távbeszélő köz- pontban.) Belépünk a TGX-terembe, éles, zakatoló dübörgés fogad. Keveredik itt a távirati gépek zaja a csöpstá motorján- nak zajával, s mindez 12 négyzetméteren belül, zajsztigetelés nélkül, hogy szinte meg lehet süketülni belé.

— Sajnos, senki nem vállalja a hangszigetelési munkát, a szakemberek azt mondják: nem lehet megoldani.

Félve from le, mit láttam a főpénztári helyiségben. Nem- csak a főpénztáros van ott, hanem mellette, alig elkülönítve a két hírlapos ügyintéző, a rádió- és televízió intéző és a főpénz- tári leszámoló dolgozik, „egyaráson öt ember”.

— Három mostoha periódust élünk, csináltunk már át — mondja **Haviról János**. — Az első 1970-ben volt, akkor nagy átalakítást végeztünk, hogy a hűsoltot átalakítsuk postává... A távbeszélő központban dolgozók például műanyagfólia alatt dolgoztak... Rá egy évre a központi fűtést szerelték be a ház lakóihoz, hatalmas felfordulás volt! A harmadik periódust most éljük át, e lakóépület teljes felújítása folyik, minden órá- ban köztünk járnak a szakmunkások, szerelik a hideg-melegvíz vezetéket, kalapálnak, bontanak, javítják a szennyvíz-leveze- töt (érezni a helyiségekben!), folyik az elektromos felújítás... és közben dolgozunk.

Visszamegyünk az irodába, nézem a falon az okleveleket, az utóbbi öt évben, megszakítás nélkül Élenjáró hivatal volt a leninvárosi.

Kocsiba ülünk, kimegyünk a város szélére, egészen oda, ahol már a hatalmas sík mező kezdődik. Magas, délcéges embe- ra hivatalvezető, kiáll a mező szélére, mint a jó gazda és rá- mutat a síkra:

— Látja, itt lesz majd valahol az új leninvárosi postahi- vatal. Ma még nincs itt semmi, de 1979-re ígérik, hogy felépül. Együtt lesz benne a forgalmi és a műszaki rész is, háromezres crossbar központtal... S ha néha megkérdezik tőlem a dolgo- zók, hogy miért nincs egy nyugodt hely, ahol emberi körülmé- nyek között végezhetik a munkát, mindig nyugtatom őket: tü- relem, még egy kis türelem, még három év türelem... És köz- ben magamat is nyugtatom, mert a hit is fontos, hogy egyszer majd kevesebb lesz a gondunk.

Robonyi István

Nyugdíjasok

Amikor Kéri Istvánnal legutóbb találkoztunk, megbeszéltük, hogy bejön a szerkesztőségbe. Ő, nem, nem kell elmagyaráznom, hogy merre kell jönnie, hisz 30 évig abban a körzetben kézbesítette a csomagokat.

Ülünk egymással szemben, s én nézem, olvasom a régi, elszárgult dokumentumokat. Egy sztahanovista oklevél 1951-ből, (háromszor kapott ilyen), 1947-es kelezési párttagkönyv, ugyanilyen régi szakszervezeti tagkönyv, aztán egy pártsemináriumi névsor 1954-ből, falujárói megbízatás 48-ból...

„Eppen tegnap kaptam egy levelet Dejzól elvtársától, az igazgatótól. Abból az alkalomból, hogy most, februárban töltöttem be a postai munkaviszonyom 51. évét. Jó egészséget kíván a megérdemelt pihenéshez, a nyugdíjhoz.”

Pista bácsi 1924-ben kezdett a Postán. 19 éves volt akkor, s mint mondja, nehéz volt bejutni a postások közé, volt olyan ismerőse, akinek 10 évig is bent volt a kérvénye. A Békéscsaba 2-es posta-hivatalnál, mint postai segédszolgá, segített a mozgósítáknak, pakolt, cipelt, feldolgozott. Azután maga is mozgópostás lett, 10 évig „kalauz-postás”, így nevezték maguk között ezt a munkát, mert hisz egyszemélyben rakodtak, rovatoltak, osztályoztak, gyűjtöttek mindenre. Szerette ezt az életet, de nehéz volt... Gyorsnak kellett lenni, a következő állomásig elkészülni mindennel, nem volt szabad „túlszállítani” a csomagokat, időre le kellett adni minden állomáson.

— Azért 10 év elég volt! Sokszor fáradtam el, voltam álmos, nehezen ment a fölkelés, elfáradtam. 1946-ban kerültem a Budapest 70-es postahivatalhoz csomagkézbesi-

tőként. Itt nagyon jó volt. Mindig rendesek voltak a főnökök és azt végezhettem továbbra is, amit mindig nagyon szerettem, kézbesíthettem a csomagokat.

Pista bácsi annak idején még lovaskocsival kézbesített. Volt egy fogatos hajtója, no meg a ló, ismerték őket a környéken. Melyik volt a jobb, lóval, vagy autóval kézbesíteni?

— Tetszik tudni, ez kényelmesebb, az viszont biztonságosabb volt, mert defektet soha nem kaptunk... De nem is a jármű volt a fontos, hanem az, hogy szerettem mindig, amit 51 évig csináltam. Jött a karácsony, jött a húsvét, s az emberek mindig örültek a csomagnak.

Azért Pista bácsi sok mindent csinált, a csomagkézbesítésen kívül. 48–50 között járt a tsz-ekbe, agitált, a békéscsabi jegyzésre. „Nehéz munka volt az, emberekkel foglalkoztunk, vasárnapokon hajnalban kezdtünk és éjjel felé jutottunk haza... De, tetszik tudni, ez akkor nagyon fontos munka volt, nagyon fontos!”

Megbízta a szemináriumvezetéssel, s neki csak 6 elemije volt. „Úgy adódhatott, bármikor, hogy kérdeznék valamit, és én nem tudok válaszolni, így aztán nekiláttam, vén fejjel, elvezettem a 7. és 8. osztályt.”

Kéri István háromszoros sztahanovista, többszörös Pos-

ta Kiváló Dolgozó, sok évig szocialista brigádvezető volt.

— A hozzáállás a legfontosabb, szeretni kell a munkát. Csakis azon múlik, hogy szeresse az ember. És szép is volt az én munkám, tessék elhinni, hogy nagyon szép volt.

Egy pár hetet pihenget. A szívével van valami baj, mondja, s azt hiszi, hogy az 51 év alatt egy kicsit megerőltette talán magát. De ha így lenne, azt már előbb is érezte volna... Inkább furcsa neki a pihenés, talán az a baj, hogy mindennap korán ébred és a lábában van még a mozdulat a fölkeléshez.

Elköszöntünk, fölsegíttem rá a kabátot, szinte leejtem, olyan súlyos. „Ez a szolgálati kabátom, jó meleg, ebben járok most is. Erős legyen kell hozzá, az biztos!”

★

A hűvös tavaszi szél végigsöpör a kispesti Wekerle-telep utcáin. Az itt lakók behúzódtak otthonaikba, az utcán alig alig van járőrbelő. Ez az első munkás-lakótelepek egyike, nagyrészt munkások lakják most is. Az „uniformis” épületek falusias jellegűek, mind egyik házhoz tartozik egy tényleges kert is.

A Zalaegerszegi úton lakik Kovács Béláné. A hosszúságú épület előtt alacsony a kerítés a kiskapukkal szemben két lakás. Kovácsné ajtaja az udvarról nyílik.

Belépve, barátságos meleg fogad, vendéglátom éppen a konyhában dolgozik. A rendeltetésből ítélt alapos takarításba fogott, de hát van rá ideje, nyugdíjas.

Barátságosan fogad, megtörli kezét a kötényben, betessék az izléses, tiszta szobába.

— Nem csináltam semmi különösét a munkásemek alatt. 1942. decemberében léptem be a Postához, és 1976. január elsején ugyaninnen mentem nyugdíjba. A 70-es postahivatal tudakozványcsoporthoz vezetője voltam, amely a kézbesítő okiratok rendezésével, a postahivatal kötelekebe tartozó feladatok, vagy címzettek reklamációjával foglalkozik.

— Nem túlságosan hálás ez a munkakör...

— Hát, néha nem volt könnyű feladatunk. Persze az embernek szembe kell néznie a hálátlan feladattal is. Adódtak „súlyosabb” munkák, voltak, azért könnyebbek is. Valamelyen mindig akadt — mondja mosolyogva. — Sosem unatkoztam. Még az alatt a hat év

alatt sem, amikor az szb függetlenített aktivistája voltam.

— Szerettem a hivatalt, szívesen jártam be. A munkám változatos, érdekes volt, az emberekkel való foglalkozás fárasztó ugyan, — párt és szakszervezeti megbízatásaim, funkcióim voltak —, de megnyugtató érzés, ha az ember eredményeket könyvelhet el, ha elérte célját, ha rendeződik egy ügy, ha felépül egy szociális létesítmény, ha sikerül valakit meggyőzni egy „nemes” ügynek. Jó érzés volt, amikor — nekem parányi részem volt benne, de volt — átadtuk a Verseny utcai bölcsődét, az óvodát, amikor az orvosi rendelőt létesítettük.

— Munkatársaimra nagyon jó szívvel emlékszem vissza. Öröm volt velük dolgozni, jó gárda volt a mienk. Volt néhány „régie öreg róka”, mint én is, ezért mondanom sem kell, mennyire összeszoktunk. Érdekes módon, a hozzánk felvett fiatalok beilleszkedésével sem volt baj.

— Önkéntelen a kérdés: nem hiányzik a munkahely?

— Lehet, hogy ez érződött ki beszélgetésünk alatt, de nem. Elég volt. Marasztaltak volna még, de én nemet mondtam. Egy évet így rádologoztam a választások miatt. Nagyon jól érzem magam, mint nyugdíjas. Az életem persze, egészen másképpen alakult, amióta itthon vagyok. Most már van időm alaposabban tankarítgatni, nyugodtabban, több időt igénylő, igényesebb ételket főzgetni. Ha időm engedi, kötök, kézimunkázom.

— A nyáron nagy körutat tervezünk a lányommal. Cseh-szlovákiába, Lengyelországba, az NDK-ba, szeretnénk menni. Kirándulni egyébként is nagyon szeretek, természetrajongó vagyok. Most már van időm ilyesmire is.

Felcsillan a szeme, a tervezett utazások felvillanyozzák. Ismét hatalmába kerít az az érzés, hogy beszélgetőpartneremnek hiányzik a van. Ez a tevékeny asszony nem tud megmaradni otthon, még akkor sem, ha elfoglalja magát reggeltől estig a takarítással, főzéssel, mosással, kötéssel, olvasással, tévénézéssel. Mintha a kirándulások, a külföldi utazások sem elegendenél ki. Talán a közösség hiányzik?

— Tudja, azért gyakran visszajárok a hivatalba. Azt is mondhatnám, hogy elkötelezett vagyok, hiszen pártvonalon továbbra is oda tartozom (1946 óta tagja a pártnak). A múltkor szóltam a hivatalban, hogy ha lesz valami közös akció, vagy bármilyen közös program, szóljanak. Szóltak. A postás vonalon én is ott voltam, amely Szegedre vitt bennünket.

Tóth P. Gy.

Az ember a döntő

Általános igazság az, hogy a körülmények döntőek. Vannak azonban kivételek. Ezek közé tartozik a tárnoki postahivatal is. Ha itt a körülményeknek megfelelő volna a munka szintje, hát bizony csak nagyon hátul kullognának. A korszerűtlen, alig 11 néhány négyzetméter alapterületű hivatal ugyanis alkalmatlan arra, hogy a dolgozók jól végezzék munkájukat. Mindennek ellenére jó eredményekkel dicsekedhetnek. Hosszú évek óta 5-ös, azt megelőzően 4-es volt a hivatal minősítése.

Eredményeinkben nagy szerepe van a brigádmozgalomnak. Részesek abban, hogy a hivatal az elmúlt évben a BUVIG legjobb III. osztályú postahivatala kitüntetésben részesült. 1973-ban kapták a Szocialista Munka Hivatala V. fokozatát. A tiszteztendő „Szorgalom” brigád az elmúlt évben is jó munkát végzett. Az idei év első hónapjában készült jelentés szerint vállalkásaikat teljesítették. Teljesítményüket az igazgatóság vezetője is értékeli és joggal

várják az idén is az elismerést.

(Látogatásunk után sikerült megtudnunk, hogy a tervezett postahivatal építéséhez a tanács megszerezte a szükséges építőképességet és az új, korszerű hivatalt még az idén átadják.)

Jelentős tényező a községben

A BUVIG Fejér megyei Távközlési Üzemének adonyi közreműködése hatalmas területet lát el. Martonvásártól Dunaföldvárig. Előszállásig terjednek határai. A 10 éves közreműködést Uteges János vezeti, aki tagja a közreműködés egyidős Kossuth brigádnak. Vele és a brigádvezetővel, Schillinger Jánossal beszélgettünk munkájukról, eredményeikről. Trófeák között őrzik az aranykoszorút, a vállalat kiváló brigádja címet, s a többi kitüntetést.

Néhány jellemző adat munkájukra vonatkozóan: 1974-ben 8 000 tkm-órával szemben 10 500-ot, 1975-ben 7 500-zal szemben 9 256-ot teljesítettek. A 230 perc megengedet

Ida utca 69. Takaros, feltűnően gondozott, szép családi ház. Harapós, a házat idegenektől kíméletlen csaholással védő kutya. Mosolygós, fiatalos nő enged be a kapun. Tótsági Józsefnét keresem, mondom, és oldalazok egy biztonságos hely felé, Bobi kutya „házőrzése” elől. A lakásban ragyogó rend, tisztaság. Mindenfelé új szőnyegek. Izlésesen, jól választott, szép, új bútorok. A kép gondatlanságra, jólétre, kiegyensúlyozottságra utal. Elégedett ember otthona.

1943-ban, mint varrónő, a híres Józsa szalon munkása, még végigcsinálta Szerémi Boriska szervezte szabók sztrájkját, majd belépett a Postához. 33 éve dolgozik a Helyközi Távközlési Igazgatóság Belföldi Központjában, mint kezelő. 10 éve szakszervezeti bizalmi. A „Falu” szocialista brigád helyettes vezetője. Az idén március 8-án a Parlamentben átvette a Magyar Népköztársaság Munka Érdemrend évi fokozatú kitüntetését. Néhány év és elérkezik a nyugdíjkorhatárhoz. Egy 23 éves és egy 21 éves fiú anyja.

Tömören ennyi jelentős adat. Alapja, váza lehet egy portrénak? Csak hogy az élet nem ilyen egyszerű. Az adatok, tények sokat mondanak ugyan, de hogy a megtett út milyen volt, az csak a beszélgetésünk során derült ki. A szép ház, az új bútorok, a jóléti jelei mögött fantasztikus nagy munka, lemondás, minden perc hasznosítása, tudatos fegyelem, a nehézségektől csak még nagyobb akarattal párosult erő, okosság rejtezik. Egyedül végigcsinálni az életet, anyának, apának lenni egyszemélyben, szakmát adni két fiúgyermeknek, dolgozni a közösségért is és építeni, anyagi támasz, tartalék nélkül, vajon mi férfiak hányan mondhatjuk el ezt önmagunkról? Ahogy hallgatom életét történetét, csodálom megőrzött, fiatalos, víg kedélyét, és bámulom azt a kemény határozottságot és pedagógiai érzéket, amit ma is töretlenül érezek.

Heten voltak testvérek, „Tosinén!” — ahogyan a munkahelyén becézik — a legkisebb. Szigorú szerénységben nevelkedett. Egy pár cipő évente. Majd felnő, varrónő lesz. Ezt szereti, de a szülői akarat a Postához irányítja. Házasság, két fiúgyermek, és az apa, a család fő elhagyója. Nincs vagyon, nagy jövedelem, szép ház, csak gond és felelősség a két fiúért és a beteg, 80 éves anyáért. Tartásdíj néha-néha érkezik csak. Mindent egyedül kell megteremteni. Amíg a fiúk kicsik, iskolába járnak — hat évig —, állandó éjszakai szolgálatot vállalt. Nappal a tanulásukat ellenőrzi, segíti, ott van minden szülői értekezleten. Amikor csak teheti, pulóvert köt, ez is pénz hoz, dolgozik a kertben, megtermel sokmindent, sokszor még el is ad belőle. A gyerekek játékokat kapnak, de olyat, amitől eszednek: tanítót, szórakoztatót. (Soha nem ígért többet, csak annyit, amennyit a lehetőség engedett, de amit megígért, azt teljesített. Elve volt, hogy a példamutatásával kell a gyerekeket meggyőzni. Soha nem parancsolt, követelt, csak kért. De ahhoz ragaszkodott.) A gyerekek biciklit kapnak. Elromlik. Neki soha nem jutott, pedig vágott rá. Bátran nekiállnak hármán és megcsinálják. Eljárnak színházba, moziba, kirándulni, hármán. A gyerekek mindenben segítenek. Eleinte játékosan, de nagyon tudatosan nevelte beléjük, hogy nemcsak enni, dolgozni is kell.

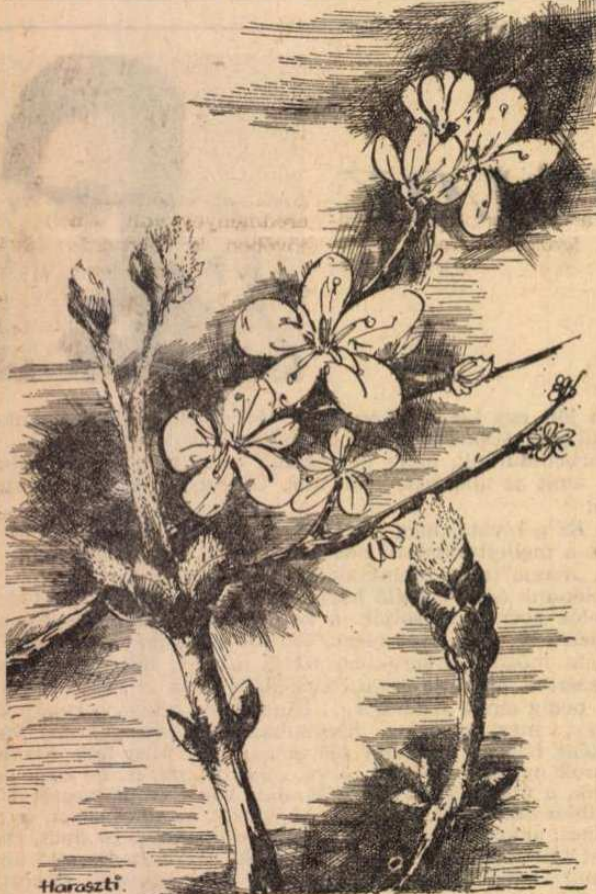
— Apát kellett pótolni és szigorú, de szívvel... A gyerekek már „nagyok”, 12–14 évesek és ekkor megintcsak hármán, nekiállnak és elkezdik építeni a házat. Ezt a házat, amiről azt írtam, hogy ránkényszerít a gondatlanságot, a jóléti idezi elem. Tervezik, építik tégláról téglára. A segítség: egyszerű kőműves. A szocialista brigád segít, kiadja a vízvezeték árát, de minden mását ők hármán csinálják. Éjjel telefonközpont, nappal építés, kötés, kertészség, kapálás. A gyerekek jó tanulók. Szakmát tanulnak, majd dolgozni kezdenek. És ismét hármán, a keresetet összerakva, bútorot vesznek, könyveket, ezeket, amiket itt megcsodáltam.

— Hogyan lehet idáig jutni? — kérdezi vissza. — Ugy, hogy sok szeretettel, sokra lehet menni. Nem ünneplünk meg azt a nagy kitüntetést, amit kaptam, mert a kisebb fiam katona. Majd, ha itthon lesz, akkor együtt, hármán ünneplünk.

A postai munkáját rajongásig szereti, pedig nagyon fárasztó, sok türelmet igénylő. Szereti, tanítja a fiatal munkatársakat, megérti őket, és mint mondta, „nem felejtettem el, hogy én is voltam fiatal”. Elégedett ember. Nem tévedtem, elégedett ember, nagyszerű ember otthonába csengettem be.

— Schenker —

Tavaszdodik

KANIZSA JÓZSEF:

ÁPRILISI FÉNYBEN

TAVASZI VERSEK

Hajnali fényben
cipőre hull a harmat.
Madarak énekelnek,
A szél elült, hallgat.

Távolban traktor dübörög,
határt fésüli a tájnak.
Vetőgépből magvak

peregnek,
rög közé ülve várnak.

A Nap egyre fényesebb.
Eltűnnek a konok árnyak,
minden jó hajítás
rög, s fű között
utat tör magának.

★
Felhő röpren,
ág végén rügy pattan,
virágot ölt a fa.
Újra tavasz van.

Tavaszt hirdet
fa tetején a rigó,
a kertben öröm árad,
s a széllal dalolni jó.

Mérföldeket lépve
házam, útjaidat járom.
Atnézek dombjaidon
s a földiken
a tavasz nyomát látom.

Szabad eged alatt
házam, fut velem
a képzelet,
s az áprilisi fényben
ezer akáccal kötöm

Gyárkémények nőnek
— diadaloszlopai a mának,
hidak, erőművek
jelzik szépségét
a munkának.

Most tavasz van.
Áprilisi fényben látom

arcod
tízmillió népeddel,
házam,
útjaidon veled tartok.

LÁTOGATÁS AZ RTV-N: EREDMÉNYEK, TERVEK

Kétszer annyi állóeszköz

A Posta Rádió és Televízióműszaki Igazgatóságának vezetőjével, **Becz Sándorral** beszélgettünk azokról a feladatokról, amelyek az igazgatóságra az V. ötéves terv során várnak. Erőteljesen megemlítette, hogy az állóeszközök értéke 2,6 milliárd forint. Az V. ötéves terv időszaka alatt további 2,3 milliárd forinttal nő az állóeszköz érték.

Ez az egy adat már önmagában is mutatja azt a hatalmas munkát, amely az 1600 dolgozóra vár. A csaknem megkétszereződött állóeszköz-értékhez ugyanis nem járul — vagy csak minimális mértékben — személyzeti bővítés.

Nézzük részletesen, mi mindent kell végrehajtunk öt év alatt. A tervek szerint biztosítanunk kell URH sávban a rádió valamennyi műsorának vételi lehetőségét. (Ez az ország területének több mint 97 százalékát jelenti.)

Jelentősen bővül a TV II-es műsorának vételi lehetősége. Ennek érdekében befejezik a Kabhegyi és a Szentesi állomások rekonstrukcióját, és erősítik a budapesti adók teljesítményét.

Az üzembiztonság fokozása érdekében az összes tévé- és rádióadót tartalékadóval látják el. A TV I-es műsorának vételi lehetőségét javítják az ország területén található gyengébben ellátott foltokon. Ennek érdekében kisteljesítményű adókat telepítenek mintegy 35 helyre.

Mindennek a változatlan létszámmal történő ellátása csak úgy valósítható meg, ha fo-

kozatosan végrehajtják a felügyelet nélküli üzemeltetés bevezetését. A kisteljesítményű adók már mind felügyelet nélküliek, vagy távfelügyelettel működnek. A régi állomásokon utólag biztosítják az ehhez szükséges műszaki feltételeket. Azokon az állomásokon, ahol több adó üzemel, egy központi kezelőpult segítségével kisebb létszámmal oldható meg a működtetés. Az ily módon felszabaduló munkaerő átszervezésével oldják meg az új feladatokat.

Rendszeresen vizsgálják, hogy egy-egy szolgáltatás évente mennyi ideig szünetel. Napra készen ismerik az üzembiztonság fokát. A tartalékoltságot már nem lehet fokozni, de vannak külső tényezők, például az áramszolgáltatás, amelyek negatív módon befolyásolják a vételt. Az erre vonatkozó észrevételeiket jelzik az illetékeseknek. Törekcsenek arra is, hogy az anyagiaktól függően, saját erőssáramú ellátást biztosítsanak a legfontosabb területeken. (Másként hálózati vagy nagyteljesítményű Diesel-berendezés, áramfejlesztésre.)

A két nagy beruházásra vonatkozóan elmondotta az igazgatóság vezetője, hogy Taliándörögdön már folynak az építvány-szerelések. Az ez év közepén létrejön a kirendeltség 55 fős kollektívája. A vezetőség már kialakult. Az igazgatóság a tapolcai városi tanácssal egyetértésben 35 lakást biztosít a dolgozóknak.

Tennivaló van tehát bőven, de az igazgatóság jól kvalifikált dolgozói minden bizonyítást megbirkóznak a rájuk váró feladatokkal.

Javult a nők helyzete

Mint mindenütt az országban, az igazgatóság területén is eredményes évet zártak a nődolgozók. Ez derült ki az elmúlt év végén megrendezett „Nők Fórumán”. (A postán először 1972-ben az ISZT rendezett Nők Fórumát). Az előző év határozatait részletesen értékeltek. Megállapították, hogy megoldódott rövid idő alatt a Trefort- és Váci utcai irodák fűtése. A vezetésben a nődolgozók aránya — az igazgatóság létszámához viszonyítva 19 százalék, vezetőbeosztású 8 százalék. 26 nődolgozó vett részt állami oktatásban, míg az előző oktatási évben csak 19 volt a létszám. Javulás mutatkozott tehát, de a továbbtanulást a jövőben is szorgalmazni fogják. Javult a kiskeresetű nődolgozók alapbére. Szabad rendelkezésű bérfejlesztésből mintegy 28 680 forintot fordítottak erre a célra, ami 160 forint béremelésnek felel meg átlagosan és 173 nődolgozót érintett. Ez az emelési átlag meghaladta az igazgatóság átlagos nődolgozóinak egy főre jutó átlagát. Csökkent tehát a nők hátránya.

A gyermekgondozási segélyt igénybevevők részére a 13. havi segélyt biztosítják. Munkaállásuk után alapbérük megállapításánál figyelembe veszik a távollétük alatt történt bérnövekedést.

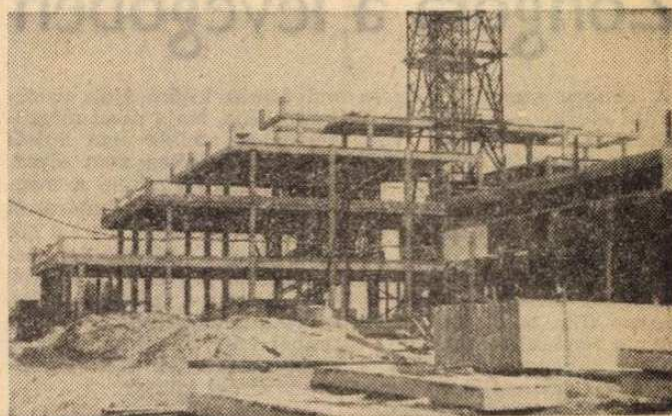
A kétszázötven pozitív eredményeket tükröző beszámolókat a hozzászólások tükrözték azokat a problémákat, amelyek a nődolgozókat érintik. Kifogásolták például, hogy a 6 éves felüli beteg gyermekek ápolására nem jár táppénzes állomány. Többen kérték a munkaköpeny kihordási idejének csökkentését. A kérdésekre részben azonnal válaszoltak, részben pedig vállalták, hogy a problémák elintézéséről gondoskodnak.

Befejezésül elhatározták, hogy az idei évben is megrendezik a nők fórumát.

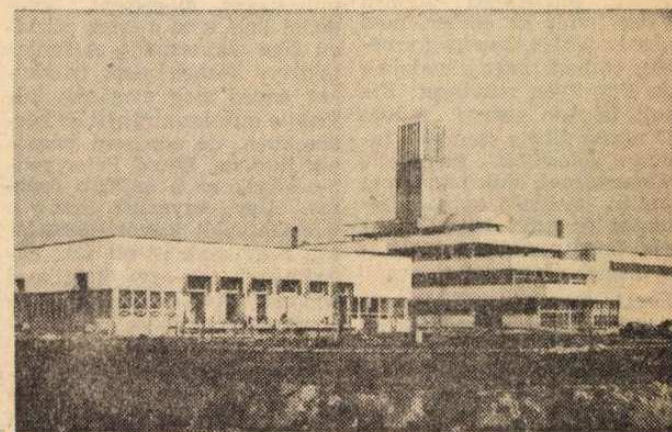
Tovább folytatják a nődolgozók bér- és munkahelyi körülményeinek vizsgálatát. A nőbizottság elhatározta, hogy minden 5 évben a nyugdíjba menő nődolgozó helyi vezetőjével elbeszélget, foglalkozik az érdekeltek béremelési lehetőségével, esetleges továbbfoglalkoztatásával, vagy egyéb problémáikkal.

Az összejevetel és a nőbizottság tevékenységének eredményes voltát igazolja a tény, hogy a jelenlevők a fórum évenkénti megtartását a továbbiakban is szükségesnek tartják.

Az új solti adóállomás

... 1975 tavaszán

... és 1976 tavaszán

Az ifjúsági bizottság 1976-os terveiből

A szakszervezettel és a KISZ-szel egyetértésben elkészült a szakmai ifjúsági bizottság 1976. évi intézkedési terve, amelyről **Horváth Györggyel**, a bizottság titkárával beszélgettünk. Bevezetőben elmondotta, hogy az elmúlt év munkaprogramjának teljesítésével, annak értékelésével egyetértettek a párt, a KISZ és a vállalat vezetői.

Az idei program is valamennyi szervezet véleményének figyelembevételével készült.

A terv első pontként rögzíti a második félévben megrendezendő munkahelyi és igazgatósági ifjúsági parlament lebonyolítását, s az ezzel kapcsolatos feladatok meghatározását. Rögzíti másodikként, hogy a fiatalok továbbtanulási kérelmeinek elbírálásánál minden esetben

figyelembe veszik az illetékes KISZ-alszervezet véleményét.

Az idén is vizsgálják a 0-5 éves munkaviszonnyal rendelkező pályakezdő fiatalok bérhelyzetét. 1976-ban is meghirdetik és lebonyolítják a Kiváló ifjú szakmunkás, Szakma ifjú mestere, Kiváló ifjú mérnök, Kiváló ifjú közgazdász versenyeket.

A technikai és tudományos ismeretek bővítése érdekében előadásokat szerveznek. Az igazgatóság szakmai vezetői és az ISZT, hasonlóan az elmúlt évekhez, anyagilag is támogatja a KISZ-alszervezetek működését. A társadalmi szervekkel együttműködve, mozgósították a fiatalokat a KISZ IX. kongresszusára tiszteletére tett vállalások teljesítésére. (Már számos felajánlás érkezett). Az ISZT-vel és a KISZ-alap-

szervezetekkel együtt a helyszínen ellenőrzik az ifjúsági törvény végrehajtása érdekében kiadott igazgatói utasítás megvalósítását. Gondot fordítanak a pályakezdő fiatalok munkahelyi beilleszkedésére, támogatják a fiatalok lakásproblémáinak megoldását. Jutalmazzák mindazokat, akik a fiatalok nevelésében eredményes munkát végeznek. Figyelemmel kísérik az intézkedési tervben foglaltak végrehajtását, s az eredményekről az októberi osztályvezetői értekezleten beszámolnak.

Tennivaló akad tehát bőven, amint az a beszámolókból kirakodott pontokból kiderül, de ismervé az ifjúsági bizottság eddig elért eredményeit, bizhatunk abban, hogy az év végi beszámoló pozitív tényekről tudatja majd az érdekelteket.

Határidő előtt elkészül

Néhány nappal ezelőtt Solton jártunk, ahová a Posta Rádió- és Televízió Műszaki Igazgatóság vezetői meghívták az új adóállomást építő vállalatok párttitkárait.

A megjelenteket **Becz Sándor** igazgató röviden tájékoztatta a középhullámú rádióműsor-ellátás múltjáról, gondjairól és arról a helyzetről, amely néhány évvel ezelőtt kialakult, hogy az ország területének már csak 50 százalékát lehetett 1973-tól ellátni Kossuth-műsorral.

G. Tóth Károly igazgatóhelyettes röviden ismertette a beruházás főbb adatait és annak jelenlegi állapotát.

Az energiaellátást egy Dunánújváros körzetéből kiépített 120,10 kilowattos távvezeték biztosítja. Az új adó antenatábornya 298,4 méter magas, ahová a modulációs jelek két-féleképp érkeznek: URH-rendszer és kábelhálózat segítségével. Az objektum létrehozásához 750 millió forint-ra volt szükség. Az állomás személyzetének létszáma 82 fő lesz, az idelepedők részére 20 lakás épül.

Az építkezés egyedi nagy beruházásként indult. Lebonyolítására szigorú törvények vannak. Ez tette lehetővé a párhuzamos beruházást. Az előkészítési szakasszal együtt már megindult a kivitelezés

is. Ez az eredmény tette lehetővé, hogy ilyen rövid idő alatt, egy ilyen nagyszágrendű beruházás megvalósuljon. A tervek szerint 1976. december 31-én indult volna meg a kísérleti adás. A szállító szovjet partner vállalta, hogy a szükséges berendezéseket idő előtt szállítja, ami lehetővé tenné, hogy a kísérleti adás már december első hetében meginduljon.

G. Tóth Károly a tények részletes ismertetése után arra kérte a megjelent párttitkárokat, hogy a hallottak alapján értsék el gazdasági vezetőknél azt, hogy a magyar kivitelezők is határidő előtt fejezzék be munkájukat. A megjelentek az objektum megtekintése után folytatott beszélgetésen egyértelműen kijelentették, hogy mindent el fognak követni saját vállalatuknak annak érdekében, hogy az adás a tervezett határidő előtt meginduljon.

A szovjet partner jelen levő képviselője megköszönte a vállalatok párttitkárainak a segítő szándékot és arra kérte őket, hogy ez a határidő-rövidítés ne menjen a munka minőségének rovására.

Életképes, jó kezdeményezés volt a Solti értekezlet, amelynek nyomán joggal várható, hogy majdnem egy hónappal előbb szólal meg az új Kossuth-adó.

Alap: a bizalmiak munkája

sánál is 50 százalék fölötti az arány. Ez nemcsak azt jelenti, hogy a tisztségviselők jó munkát végeztek, hanem a jelenre vonatkoztatva azt is, hogy kevesebb személyt kell alapképzésben részesíteni, s ily módon hatékonyabbá válik az oktatás.

Területi tagoltságunk nehezíti munkánkat, s ebben nagy segítséget jelent a jól működő instruktori rendszer. Az instruktorok az ISZT szakszervezeti bizottságának tagjai, valamint jól képzett munkabizottsági vezetők és szakszervezeti tanácsstagok. Ez a személyi összetétel a biztosítéka annak, hogy a továbbiakban is megfelelő támogatást kapnak a helyi alapszervezetek.

Bevezetőben már említettem a bizalmi tevékenységet, s most befejezésül ismét visszatérek rá, mert hangsúlyoznom kell, hogy mi csak akkor végezhetünk megfelelő munkát, ha a bizalmiak a szakszervezeti tagokkal olyan kapcsolatot építenek ki, amely a kölcsönös bizalmon alapul, s amely nem korlátozódik a munkahelyi életre.

Az oldalt írta: Mátéffy Zoltán

Zongora a levegőben

A címben szereplő zongora a film elején és végén, tehát kétszer is a levegőben van. Egyszer behozzák, illetve felvisszák a hipermodern lakótelep egyik hatodik emeleti lakásába, másodszor pedig leeresztik onnan.

A kétféle bonyolódó Zongora a levegőben című új magyar film története. **Bacsó Péter** a rendező-forgatókönyvíró ezt a hangszert használja fel arra, hogy vígjátéki konfliktusát kibontsa és derűsen szórakoztatva, komoly dolgokról szót ejtsen.

A komoly dolog: a művészet! Átvitt értelemben minden hivatás, amit az ember, nem nyűgnek tekint, hanem természetes emberi megnyilvánulásnak. Egy ilyen művészet: Kis Danit (akiben semmi „művészi” nincs) állítja szembe a lakóház válogatott képviselői gyűléseivel, akik mindössze egyetlen vasfűzőt tudnak felmutatni és ezért joggal érezhetik, hogy szociális összetételük meglehetősen rossz.

Persze nem azt kell elemezni: vajon hogyan kerülnek az új lakásokba ezek a régi figurák, mert a Zongora a levegőben nem dokumentumfilm, hanem szatíra. S mondanivalója annál nyilvánvalóbbá válik, minél kiélezettebb a szituáció, minél karikészetesebbek az egyes figurák.

Miről is szól voltaképpen a film? Tartalmilag arról, hogy a beköltöző Kiss Danit előbb a

művésznek kijáró ájult tisztelet fogadja, majd némi megrökönyödés, amikor sem külsőleg, sem belsőleg nem olyan, amilyennek képzelte. A megrökönyödés utóbb határozott ellenszenvvé válik, mert a hős nem képes a „házi rendbe” beilleszkedni. Ugyanaz a kollektíva, amely a keblére ölelte, most minden eszközzel megpróbál fellépni ellene. Miután ez nem érkei cél: kompromisszumot kötnék.

Vajon ez lenne a megoldás? Bacsó — a történettel — határozottan elveti a gondolatot és inkább azt sugallja, hogy a művészetet megérteni, befogadni kell, s ez a friss, jókedvű film alapeszméje. A forgatókönyv közben némi fricskákat enged meg magának különféle művészeti irányítási kérdésekben, de sohasem bántóan, durván. Bacsó Péter rendezésének ez a legfőbb érdeme. Úgy egyeztetti össze a mondanivalót a szórakoztatással, hogy csak itt-ott tesz engedelményt egy-egy kínálózó bohózat elem csábításának. Jó a tempója, hatásosak a fordulatok.

Zsombolyai János képei, Vukán György zenéje és a klasszikus betétszámok mind-mind a sikert szolgálják. Akárcsak a színészgárda: **Óze Lajos, Tomanek Nándor, Major Tamás, Kállai Ferenc, Köröndi János** jókedvű komédiázásai.

Ábel Péter

Szathmári Géza, a Budapest-Vidéki Postaigazgatóság vezetője márciusi sajtótájékoztatóján a szolgáltatások javításáról, a négy megye területén tervezett beruházásokról beszélt. Elmondta, hogy a következő öt évre szánt 1,1 milliárd forintot összerakásuk keretében Budapest környékén automatizálási program valósul majd meg, Szentendrén 2000, Szigetszentmiklóson 1200 állomás központ épül. Üzembe helyezik a 6000 állomású crossbar központot Tatabányán, Dunaujváros is bekapcsolódik a távhívásba, csak úgy, mint Salgótarján. Tájékoztatót azokról a tervekről is, melynek megvalósításával a négy megye postásainak élet- és munkakörülményei is javulnak majd.

A jogsegélyszolgálatról

A szakszervezeti jogsegélyszolgálat (ez az elmúlt év postai tapasztalatai alapján is elmondható) bevalótta a hozzáfűzött reményeket. Nem jelentette és nem is fogja jelenteni azt, hogy ezzel kimerül a szakszervezet érdekvédelmi tevékenysége, sőt, a jogsegélyszolgálat, mint az érdekvédelem egy új, sajátos formája, segítette a dolgozók jogainak védelmét, erősítette a dolgozók munkahelyhez, a szakszervezethez fűződő kapcsolatát.

A Minisztérium határozata értelmében — miután a továbbfejlesztés indokolt — még az idén meg kell szervezni a szakszervezeti jogsegélyszolgálatot az „A” és a „B” kategóriába sorolt állami vállalatoknál. De — engedélyhez kötötten — lehetőség lesz a jogsegélyszolgálat fakultatív megszervezésére is (például a Postánál a „C” kategóriába tartozó postaszerveknél is.)

Bár a szakszervezeti jogsegélyszolgálat megszervezéséről és működéséről szóló irányelvek még nem léptek hatályba, a nagy érdeklődésre való tekintettel a postás dolgozók előzetes tájékoztatására szükség van.

A postások szakszervezetének is az a célkitűzése, hogy valamennyi dolgozó számára lehetővé tegye, hogy a jogsegélyszolgálat igénybe vehesse. Ezért a Postán belül nemcsak az „A” és a „B”, hanem a „C” kategóriájú postaszerveknél is meg kell majd valósítani a jogsegélyszolgálatot.

Az a megoldás látszik célszerűnek — legalábbis az indulásnál amikor még nem mérhető fel pontosan, hogy a gyakorlatban mekkora igény jelentkezik, milyen teher nehezedik az adott postaszerv jogsegélyszolgálatára — ha több, kislétszámú postaszerv szakszervezeti bizottsága közösen hoz létre jogsegélyszolgálatot. A jogsegélyszolgálati kapcsolat költségeket — megállapodás szerint — az érintett postaszervek közösen viselik majd. Erre a megoldásra az irányelvtervezetben foglaltak alapján lesz is lehetőség. A vidéki postaigazgatóságok szakszervezeti tanácsa mellett azonban kivétel nélkül mindenhol indokolt külön, önálló jogsegélyszolgálat létrehozni. Ez következik e postaszervek sajátos helyzetéből, amely területi elhelyezkedésükből, nagy vonzási körzetükből adódik.

A jogsegélyszolgálat az adott postaszerv minden aktív és nyugdíjas dolgozója igénybe veheti. Ezen kívül a jogsegélyszolgálat minden jogi segítséget megadhat a jogsegélyszolgálat igénybevétele jogosult dolgozó halála esetén az elhunyt dolgozó által eltartott hozzátartozóknak, illetve feleségnek, gyermeknek.

A jogsegélyszolgálat ellenszolgáltatás nélkül nyújt tanácsadást, jogi tájékoztatást, s

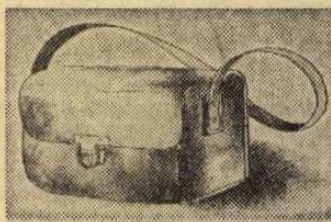
ha indokolt, jogi képviselőt a dolgozóknak. Tanácsadást, jogi tájékoztatást minden ügyben, jogi képviselőt már szűkebb körben, egyéb körülmények (például szociális helyzet) mérlegelése után ad a jogsegélyszolgálat a dolgozóknak.

A szakszervezet nagy gondot fordít majd arra, hogy a jogsegélyszolgálat a vele szemben támasztott igényeket, sokirányú, a jog minden ágának ismeretét igénylő feladatokat minél színvonalasabban tudja ellátni. Ezért a jogsegélyszolgálatot ellátó szervek, a különböző igazgatósági szakszervezeti tanácsok, illetve szakszervezeti bizottságai külön-külön választják ki. Ugyanis a jogsegélyszolgálatot ellátó dolgozók szakmai ismerete, rátermettsége a fő biztosítéka annak, hogy a dolgozók ügyeik intézéséhez érdemi, hasznos segítséget kapjanak.

A jogsegélyszolgálatot postás szinten 1976. április 1-től folyamatosan szervezik meg. Arról, hogy a különböző postaszervek dolgozói a jogsegélyszolgálatot hol, milyen időpontban vehetik igénybe, a helyi szakszervezeti szervek megfelelő formában, időben tájékoztatást adnak, de a jogsegélyszolgálati kapcsolatok konkrét intézkedéseiről a Postás Dolgozóban is beszámolunk.

Dr. Ferencz Györgyi

Itt az új díjbeszedőtáska

Elkészültek az új hírlap-kartontartó és díjbeszedőtáskák mintapéldányai. A rajzunkon is látható új kézbesítő táskát a próbahasználat után elfogadták, gyártása megkezdődött és remélhetőleg a jövő hónapban már valamennyi hírlapkézbesítő megkapja. Az új díjbeszedőtáska barna, műbőrrel készült, három rekesz: a fémpenz, a bankjegy és a kartonok tárolására. Ugyanis a nyugtaszelvények használatában könnyen elszakadtak eddig, s most ehhez alakították ki az új táskát, amely kézbesítés közben is megőrzi a kartonok épségét. A táskát válszerű szabályozható, hordható vállon és kézitáskaként, kinek mi a kényelmesebb. Reméljük, hogy az új táskák rendszeresítése megoldja a kartonok szakszerű kezelését, s ugyanakkor kiképzése végre megoldja a bankjegyek és fémpenzek elhelyezését is.

Emberi kapcsolatok

Mintha a mesében történt volna, úgy adódott — vagy talán még annál is jobban. A gyermekcsoporthoz kirándulásra utazik, és egy érdeklődő felnőtt, akiről közben kiderül, hogy érdeklő az odatévedt kisfiú — és általában a gyermekek sorsa, beszélgetésbe kezdett velük, és lám, akadt mondanivalójuk egymásnak bőven.

A gyermek arról mesélt, hogy ő az alsóbélatelepi Fővárosi Nevelőotthonban él, és jó tanuló, szorgalmas munkája, fegyelmezett magatartása jutalmául három hétre üdülői megy, míg a felnőtt mondanivalója — a véletlen folytán ugyancsak hasonló mutatót mutatott, mert ő neki pedig a kiérdemelt hegyvidéki pihenést a Postások Szakszervezete biztosította ezúttal is.

Ahogy egymást követték az állomások, az egyik oldalon a tanulás, szorgalom, példás magatartás került a megleg serpenyőjébe, a másik oldalon a jó munka, a becsületes helytállás, hasonló az előzőekhez. Barátság lesz a vége a hosszú utazásnak —, amelynek tanúi most már azok is, akik az idő múlásával „odaszerződtek”, olyanok, akiket először a kedves és türelmes, majd a nagyon érdeklődő idegen különlegesen megnyilvánuló gyermekszerepével, az állami gondozottak sorsa és élete, azok problémái ragadták meg.

A fonyódi 1-es számú postahivatal vezetője, **Bihacs János** volt az, aki így került kapcsolatba egy közösség törődével, aki az adódó pillanatot felhasználva, mindjárt meghívással viszonyozta az őt körülvevő gyermekek spontán ragaszkodását. Legyetek vendégeink! Szívesen látunk beneteket a fonyódi postán, és megmutatunk ott sok olyan érdekes dolgot, mely titeket biztosan érdekel, szívesen meghívás.

Az alsóbélatelepi nevelőotthon akkori második osztályosai a legelső alkalommal „találkozót kértek” és lám, az új posta azóta is rendszeres, hazalátogató növendékei, „gyermekei” lettek. Az ott dolgozó szociális brigádok — mintha csak összebeszélték volna, mindjárt vállalták a nevelőotthoni csoport rendszeres patronálását, s egy olyan szintű és érzelmű együttműködést, mely az évek múlásával egyre tartalmasabb emberi kapcsolattá alakult, úgy, hogy az

ma már nemcsak a gyermekeknek, hanem a munkát, fáradságot és néha költségeket is vállaló brigádoknak is igazi örömet jelent.

Igy természetes aztán az, hogy napon az „intézetiek” megtakarított fillérekből egy-egy cserép virágot vesznek a brigádok, és rögtönzött, szíves szóval köszöntik azokat, akik anynyi törődést mutatnak irányukban, akik mindenkinél többet megtennének értük.

Ha jön a télapó, nemcsak a csomagok, ajándékok szánt meglepetések jutnak el a növendékekhez, hanem esteiket feladva, a brigádok tagjai is megjelennek és együtt próbálják ki azokat a játékokat, amelyek akkor kerülnek felbontásra.

De a farsang sem volna már igazi a nevelőotthonban, ha a jól ismert postás néni és bácsik nem lennének ott. Hol az a néni, aki engem szeret? — kérdi Misi, ha nem látja meg mindjárt meghitt és szívébe zárt patronálóját. Ma ez már természetes kérdés — épp úgy, mint az, ha Pétert, Antit vagy Zolit keresik a látogatók, amikor egy-egy ünnepi alkalomra, valamilyen rendezvényre ellátogatnak hozzájuk.

De az is természetes, hogy az intézmény közös kirándulásain a fonyódi posta szabadnapos dolgozói részt vesznek, ott segítenek, anyáskodnak és szülők módján gondoskodnak azokról, akiknek az igazi szülői szeretetből kemény, vagy esetlegnek semmi sem jutott. Mi természetesen tartjuk már, hogy a postahivatal vezetője élménybeszámolót tart a kisdobosoknak, de az is jó, hogy a budapesti kultúrversenyekre mindig van valaki, aki felkíséri bátorítani a szereplőket, vagy, hogy a szülői látogatáson a sohasem keresetteknek is akad a brigádokból igazi látogató.

A növendékek pedig már el sem tudják képzelni azt, hogy fonyódi sétáikon, kirándulásaikon, ne látogassák meg azokat a néniket-bácsikat, akiknek törődése sokszor túlszár az igazi szülői szeretetén is.

Talán a szociális brigádok szándéka és ereje vetekszik ezzel? Igyekeztünk biztos, hogy sok gyermek boldog jelenét és értékes emberré válását fogja eredményezni.

B. Tóth László

Vetélkedő nők

adnának, ha ezt, vagy azt a kérdést húznák ki. A vetélkedőt **Megyeri László**, a Soproni Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsának titkára nyitotta meg. Szeretettel köszöntötte a versenyzőket. Ismertetve, hogy a legjobb helyezést elérő két csapat jut tovább a megyei döntőbe, ahol már más szakmák női brigádjai is részt vesznek.

A csapatok kilenc fordulóban mérték össze tudásukat, szóban és írásban. Történelmi, társadalmi életünk átalakulásának-fejlődésének anyagából, gazdaságpolitikai fejlődésünk témáiból, művészeti, tudományos és sportkérdésekből kellett számot adni. A szóbeli feleletekre való felkészülésre 1 perc állt rendelkezésre, a válasz megadására mind szóban, mind írás-

ban 3 percet lehetett felhasználni. Az utolsó, a kilencedik forduló után az első helyet a Postaigazgatóság „Bólyai” csapata szerezte meg. A második helyért újabb kérdésekre kellett megválaszolni a győri „Marie Curie” és az igazgatósági „Összetartás” csapatok tagjainak. Az e kérdésekre elérhető maximális 5 pontból a győri csapat 1 pontot, a soproni 4 pontot kapott, így a második helyet, amely a győri elődöntőre való bejutást jelentette, a másik igazgatósági brigád szerezte meg.

A végső sorrend: 1. „Bólyai” brigád (Igazgatóság, pénzügyi osztály), 2. „Összetartás” brigád (Igazgatóság, Gazdasági Hivatala), 3. „Marie Curie” brigád (Győr 1., felvételi osztály), 4. „XI. pártkongresszus”

brigád (Győr 1., telefonközpont), 5. „Béke” brigád (Sopron 1. telefonközpont), 6. „Puskás Tivadar” brigád (Győr 1., távirada).

Mind a hat csapat oklevélet, az első három helyezett tárgyjutalmat kapott. Az első helyezést elérő „Bólyai” szociális brigád tagjai: **Foki Imréné, Szabó Ferencné, Győrffy Sándorné** és **Nyúl Éva**, a második helyezett „Összetartás” szociális brigád tagjai: **Varga Pálné, Ferenczi Gyuláné, Ernszt Judit** és **Bértics Judit**.

Öt asszony és három leány alkotta a két csapatot, de hasonló volt a helyzet a többi brigádnál is. Bebizonyították azt, hogy a dolgozó családanyák találhat időt és módot arra, hogy sok munkájuk mellett a versenyre is készülni tudtak, pedig 120 kérdést kellett kidolgozni.

Varga József
Soproni Postaigazgatóság

A merengő: „Bizony lassan már az én kérelmem is...”

MIUTÁN BELL még egyszer ellenőrizte a vezetéket és a készüléket, beleszólt a „szerkezet”-be, hogy segédjét hívja: „Watson úr, kérem jöjjön ide, szükségem van önre.” Ez volt a történelem első „távbeszélgetése”, 30 méter távolságban, 1876. március 10-én. E beszélgetést az elmúlt 100 év alatt több milliárd követte, s ma már el sem tudjuk képzelni életünket, munkánkat telefon nélkül.

Bell kezdetleges készüléke áramforrás nélkül működött, a hangot csak kis távolságra és nagyon gyengén vitte át, így csak közvetlen összeköttetéseket tett lehetővé.

Edison, miután felfedezte a szénmikrofon elvét, 1877-ben — áramforrás közbeiktatásával — átalakította a telefont, s ezáltal a beszédet sikerült nagyobb hangerővel továbbítani.

1877-ben Hughes szénrúd felhasználásával alkalmazott mikrofont a Bell-féle telefonkészülékben. Ezt a gondolatot továbbfejlesztve, sikerült az angol Hunningsnak 1881-ben a szénmikrofont megalkotnia, amelyben apró szénzrűcséket alkalmazott.

Az első néhány évben csak két-két távbeszélő-készüléket kötöttek össze egymással. Ez az állomások szaporodásával egyre nagyobb nehézségeket okozott.

PUSKÁS TIVADAR, magyar feltaláló 1877-ben javasolta Edisonsnak, hogy a különböző helyeken felszerelt telefonok vezetékeit egyesítsék egy központban, így egy alkalmas kapcsolószerkezettel a távbeszélő-készülékek kívánság szerint összekapcsolhatók lesznek. E javaslat alapján 1877-ben Bostonban üzembe helyezték az első távbeszélő-központot. 1879 végén az Egyesült Államokban már 20 városban működött távbeszélőközpont, több ezer előfizetővel.

Magyarországon 1881-ben Puskás Tivadar öccse, **Puskás Ferenc** kezdte meg a budapesti távbeszélő-hálózat és a központ építését. Először a távbeszélgetések is légvezetéseken, a városokban többnyire háztetőkön, vagy felállított oszlopok között kifeszített vezetékeken folytak.

Az első nemzetközi távbeszélő-összeköttetést London és Párizs között nyitották meg,

1891-ben. A kutatások most már a távbeszélő-vezetékek, illetve a kábelek jobb kihasználására irányultak.

1918-ban az Egyesült Államokban, Baltimore és Pittsburg között alkalmazták először vívóáramú technikkával működő összeköttetést, egy érpáron négy távbeszélő-csatornával. Az első koaxiális távbeszélőkábel a tenger alatt Key West (Florida) és Havanna (Kuba) között, 1935-ben fektették le.

Az átviteli berendezésekkel párhuzamosan folytatódott a távbeszélőközpontok fejlesztése is. A kezdetben kialakított LB-központokat felváltották a CB-rendszerűek, amelyek az összes előfizetői készülék mikrofonját megfelelő erősségű árammal látták el.

A kézi kapcsolású központok egyre nehezebben tudták a megnövekedett igényeket kielégíteni. Az automatizálás gondolatával többen is foglalkoztak. Az első ilyen rendszerű központot 1894-ben La Porte (Indiana állam) helyezték üzembe. Az automata távbeszélő-forgalom kialakulását nagymértékben segítette elő a svéd Ericsson által 1896-ban feltalált hívótárcsa.

1914-BEN ANGLIÁBAN építették meg az első közvetlen vezérlésű automata központot, amelyet Rotary rendszerűnek neveztek el a folyamatosan forgó tengelyek miatt. 1920-ban létesítette a svéd Betulander a crossbar (kereszttrudas) rendszerű központot, amelyből 1938-ban New Yorkban kettőt helyeztek üzembe jó eredménnyel.

A forgalom növekedése felvetette a helyközi távbeszélő-hálózat automatizálásának a gondolatát is. Először csak a félautomata megoldást valósították meg. A nemzetközi forgalomban először London és Amsterdam között, 1954-ben

vezették be a félautomata távbeszélő-szolgáltatást.

Hazánkban a budapesti távbeszélő-hálózat automatizálásának kérdését 1928-tól 1932-ig 5 főközponttal és számos mellékközponttal, összesen 70 000 állomáskapacitással gépesített hálózattal oldották meg. A 7A-1 rendszer továbbfejlesztett változatát, az első 7A-2 rendszerű központot 1939-ben helyezték üzembe az Erzsébet központban. A felszabadulás után épített új távbeszélőközpontok: a Ferenc, a Lipót, Óbuda, Zuglói és Lágymányos is ilyen rendszerűek.

A második világháború alatt a budapesti telefonhálózat teljesen tönkrement. Ennek következtében 1945 után a fejlődés gyakorlatilag nulláról indult. Az újjáépítés 1953-ban fejeződött be. Ekkor érte el a főközpontok kapacitása a háború előtti. Jelentős központok hálózati fejlesztéséről csak 1960-tól lehet beszélni.

A helyközi távbeszélő-szolgáltatást automatizálása 1967-ben a Pápa—Veszprém közötti kétirányú és a Veszprém—Budapest közti egyirányú távhívás bevezetésével kezdődött. Az országos távhívóhálózat alapja az 1961. decemberében üzembe helyezett belvárosi távhívó-központtal valósult meg. Ma már az ország 131 helysége, köztük 13 megyeszékhely vesz részt a távhívásban.

A NEMZETKÖZI FORGALOMBAN is megkezdődött a hálózat automatizálása és ma már 21 országgal létesült előfizetői távhívókapcsolat.

Az V. ötéves tervben is tovább folytatjuk a távbeszélő-hálózat fejlesztését, előreláthatólag központjaink kapacitáskapcsolata 207 ezer állomás lesz. Folytatódik a távhívás kiterjesztése. Valamennyi európai országgal megvalósítjuk az előfizetői távhívást. (M. L.)

Batthyány tér, vasárnap délelőtt 11 óra.

Bizakodva közelítem meg a hírlap-pavilont. Le kell hajolnom, hogy benézzek az ablakon is, lássam, odabent van-e sportújság, mert idekint nincs. Félig háttal nekem, rakosgat valamit az árus. „Jó napot, kaphatnék egy sportújságot?” — kérem, s egy hang, továbbra is a hátfal felé, kérdez vissza: „Netán valami mást is venne?”.

— Igen — rebegém — kérek még egy Népszabadságot és egy Magyar Hírlapot...

Megkaptam a sportot is. Nők Lapját már nem merem kérni ugyanis azt sehol kitéve nem látni a fővárosban. És elég pénz sem volt nálam, hogy föl-vásároljam a többi 60 egy-néhány napi-, heti- és havilapot, és különleges kiadványt ahhoz, hogy kapjak egy Nők lapját... — R —

Meghívó névadóra

Ezt az aranyos rajzot kaptuk nemrég, s a mellékelt szövegben a Postai Tervező Intézet hívta meg szerkesztőségünket a névadó ünnepségre, amely március 23-án volt a Postás Művelődési Központban.

Koszorúzás

1976. március 19-én bensőséges ünnepség keretében megkoszorúzták a tanácsköztársasági emléktáblát szakszervezetünk székházában. Az ünnepségen részt vettek a „Szocialista Hazáért Erdemrend” tulajdonosai, a postás veteránok, vöröskatonák és az apparátus dolgozói.

Új vezetők Szombathelyen

Bücsúztató ünnepségre került sor Szombathelyen március 1-én délután a megyei postahivatal kézbesítő termében. A hivatalvezetői beosztást közel 14 éven keresztül példamutatóan ellátó **Halmi Ferenc** búcsúztatására jelentek meg a hivatal dolgozói, a városi pártbizottság első titkára, **Horváth Miklós**, a Soproni Postaigazgatóság vezetője, **Kirkovits István**, Mészáros Antal vezetőhelyettes és Megyeri László, az ISZT titkára.

Kirkovits István beszédében hangsúlyozta és megköszönte az eredményes munkát, amelyet a hivatal vezetője végzett, s nagy része volt, abban, hogy tavaly a Szombathelyi 1. Hivatali Kiadványban az ötszörös minősítést. A nyugdíjba menő vezetőt elismerés illeti az utánpótlás nevelésében kifejtett munkájáért, a szolgáltatásokat mind magasabb szintű biztosításáért.

Jó munkájának elismerésül az igazgató a Kiváló Dolgozó jelvényt is átnyújtotta, majd utána a megjelent vendégek és a hivatal politikai és társadalmi szerveinek képviselői köszöntötték Halmi Ferencet.

Az idő nem áll meg, beiktatják az új megyei hivatalvezetőt **Péntek Kálmánt**, és helyettesét **Bodoncz Lászlónét**, aki eddig a felvételi osztály vezetője és a szakszervezeti bizottság titkára volt.

Kiss Antal

Új postahivatalok

Új postahivatal épül Becsehelyen és Tarcalon. A becsehelyi új hivatal alapozásamár befejeződött, s 600 ezer forintos költséggel fog elkészülni. A tarcali új, korszerű épület 2 millió forintba kerül. Mindkét hivatalt ez évben adják át.

Tapolcán is új hivatal építést terveznek, amelyet a jövő év nyarán adnak át. Ekkor Tapolca is bekapcsolódik a crossbar-távhívásos telefonrendszerbe.

Mai telefon

Néha megbokrosodik óbuda lakásomon a telefon.

Csőng:
— Halló, Fenyőgyöngye?
— Nem, nem Fenyőgyöngye, Óbuda!

Ismét csöng:
— Halló! Solymár?
— Nem, nem Solymár, Óbuda! — válaszolom kissé rezignáltan.

Ismét csöng:
— Halló, szervusz drágám, egyedül vagy?
— Persze — hagyom rá.
— Mit csinálsz?
— Dolgozom.
— Olyan furcsa a hangod...!

— Persze, berekedtem.
— Csak nem vagy fáradt?
— De, elfáradtam...
— Feljössz...? (!)
— Gyere — mondom fáradtan és leteszem a kagylót.

Megint csöng:
— Halló, Fenyőgyöngye?...

— S —

Az 54 éves múltira visszatérsz hivatalt nagyon rozoga helyiségeinek átalakítása, felújítása folyik éppen, mikor látogatba érkezem. Közül 10 év elhanyagoltságán problémák most változtattak, hogy a dolgozók számára emberibb, jobb munkahelyi körülményeket igyekeznek teremteni a vezetés. Egykor „Értékcikk Raktár” nevet viselte ez a hivatal. A pénztárszolgálati utasítás szerint három havi, egyes értékcikknek hat havi készlettel kell rendelkeznie, éppen úgy, ahogyan a postahivataloknak. A mai tényleges feladatát, tevékenységét az 1964. évi II. számú postatörvény határozta meg. Ennek megfelelően a hivatal a postai értékcikk kibocsátását és forgalomba hozatalát végzi. A rendelkezésre bocsátott pénzügyi eszközökkel a postahivatalok részére postai értékcikk-ellátmányokat, valamint a megbízatásból árusított cikkekkkel kapcsolatos gazdálkodási feladatokat lát el, mint a posta egyik középfokú szerve. Az OTP megbízásából az össz totó-lottószelvények 36 —40 százalékának kiküldéséről, hetenkénti elszámoltatásáról, és a megbízóval való elszámolásról is gondoskodik, mint a hivatal egyik fontos tevékenységéről.

Hivatalunk a postavezérigazgatóság 6. szakosztályának alárendeltségében és felügyelete mellett működik — mondta dr. Wurm Ferenc igazgató, akivel „vendégként” ültünk a pártszervezet szobájában.

Mindenfelé építkeznek, festenek és az igazgató íróasztala is a folyosóra kitolva várakozik. Így nem csoda, hogy látogatásom, mivel nem a legjobban idős történt, nem váltott ki kitörő lelkesedést. De így még valószínűbb a kép az elhanyagoltságról, az új terület választó úvegfalak újszerűségéről és hasznosságáról, mint-

Látogatás az Értékcikk Hivatalnál

ha akkor számolnék be, mikor már minden átalakított, rendezett lesz.

— 1968 óta — folytatta dr. Wurm Ferenc igazgató — a hivatal bélyegkereskedelmi tevékenységét is végzi. Hogy mit értünk postai értékcikk alatt? Először a postabélyeg, de ugyanilyen értékcikk a portobélyeg is, valamint mind az az értékbemutató nyomtatvány, például levelezőlap légi postaböríték, a különböző bejelentőlapok, az MNB-utalványok, SZTK-nyomtatványok, tehát mind az, amelyeknek fogyasztói áruk van. Nemcsak az illetékbélyeg értékcikk, hanem a marhalevel-úrlapok, úgynevezett jartévelek, útlevelek-úrlapok, melyek a Pénzügyminisztérium megbízásából árusított cikkeket, azonkívül a KPM-egységcsomagok is. Ezt a gépkocsik műszaki felülvizsgálásával kapcsolatos árulják a postahivatalok. Külön gondot jelent a képeslappal való foglalkozás. Ezeknek egy részét mi szerezük be, mi tároljuk és osztjuk szét. Sokféle összetett tevékenységet folytatunk, és nem rajtuk múlik, ha az igénylő hivatalok egyikénél-másikánál néha nem tudunk eleget tenni a rendelt igényeknek. Gyakran a nyomdai szállítási késésknél is elcsúsznak a határidők, és ez nekünk épp úgy bosszúságot okoz, mint rendelőknek, sőt nekünk még többletmunkát is ad. De azt nyugodtan elmondhatjuk, hogy a legfontosabb értékcikkünk az ellátás folyamatos. Beszél-ni kell azonban a pótlórendszerről is. Tudják ugyanis, hogy ezt rögtön kiküldjük, szemben a szá-

bályos igényléssel, amit az előírt határidőn belül teljesítünk. Ezek a „pótok” ránk igen nagy terhet raknak, hiszen havonta 8-900-ra tehető a számuk. Ha figyelembe vesszük, hogy 3300 postahivatal kapja tőlünk az ellátmányát, és ehhez pótlóigényléssel még 8-900 jelentkezik, elképzelhető, hogy mennyi többletmunka ez. Nem arról van szó, hogy a jogos pótlóigények ellen ágalunk. De itt van például az elmúlt hét, 450 pótlóigényt küldtünk ki, 10-től 100 darabig lottó-tóto szelvényekkel. Érthetően, hogy 100 darab 10 filléres borítékot, vagy levelezőpótló igénylés útján „kénytelenek” a hivatalok beszerezni. Nyilvánvaló, hogy ilyen esetben a hivatal nem törődömségével, vagy tudatlanságával állunk szemben. Ha mi az igényt valamilyen oknál fogva nem tudjuk teljesíteni, minden esetben pontosan informáljuk a rendelő hivatalokat, hogy mikorra tudjuk igényüket kielégíteni.

Takács Endre párttitkár arról beszélt, hogy nagyon érdekes a helyzete és szerepe az értékcikkhivatalnak. Hiszen igazgatási és gazdálkodási tevékenységet is végz és a posta tervében azok a számok, amelyeket a rendelkezésükre álló pénzeszközökkel elteremtettek, jelentősek. Emellett végrehajtott tevékenységet is végznek, hiszen a nyomdától érkező szállítmányok fogadása, raktározása, kiküldése végrehajtott tevékenység, nehéz fizikai munkát végeznek a dolgozók. Havonta körülbelül 30 000 darab a kimenő ajánlott küldemény száma (totó-lottóellátmányok) és 10 000 a kézi csomagok da-

rabszáma. Ezeknek a kiküldésre való előkészítése, visszakeresése felülvizsgálása ugyancsak fizikai munka, tehát végrehajtott feladat. Az egész ország ellátását végző hivatal létszáma 120. Igen nagy létszámproblémával küzdenek, 1975-ben 45 dolgozójuk ment el. Oka elsősorban a bérkérdés és a nehéz fizikai munka. Félek, hogy a nyár közeledtével így ismét gondok lesznek, pedig minden erejükkel azon vannak, hogy a létszámot stabilizálják az azóta lényegesen javított bérekkel.

— A IV. ötéves tervidőszakban — mondja az igazgató — nálunk az elmúlt évi segítséggel, mozgóbérrel és egyébekkel együtt is csak 28,3 százalékkal emelkedett az átlagbér. Bármennyire is igyekeztünk, a budapesti szervert bérszintjét nem sikerült elérni. Oka talán az is lehet, hogy az előző években nem figyeltünk annyira oda és ezért az átlagbérek a többiekhez képest elmaradtak. Dolgozóink fűrdő-öltöző ellátottságát ma már kielégítőnek mondhatom. A női dolgozóknak, akik részben fizikai munkát is végeznek, tavaly létesítettünk zuhanyzókat öltözőket. Több próbálkozás folyik a nehéz fizikai munka megkönnyítésére. A konténeres szállítás sajnálatos módon, nem járt eredménnyel, mivel a hivatalok nem voltak alkalmasak — kettő kivételével — a konténer fogadására.

Rónai Ferenc üzemszervezővel végigjártuk a raktárakat, szocialista brigádok munkahelyeit. A nehéz, szellemileg fárasztó, fizikai munkát

A Budapesti Postás Sport Egyesület 1976. február 16-án tartotta vezetőségválasztó közgyűlését.

Zsirus István, az SE elnöke beszámolójában négy év munkáját értékelte, majd ismertetve célkitűzéseiket, az egyesület előtt álló feladatokat. A közgyűlésen a szakosztályok versenysportjának eredményei mellett hangsúlyt kapott a postás dolgozók egyre fejlődő tömegsportja is.

A 940 sportolót képviselő 104 küldött megválasztotta az új Elnökséget és a Számvizsgáló Bizottságot.

Újabb javaslat – a városfon

(Átvett jegyzet a Pest megyei Hírlapból.)

Jelenet a jövőből: — Hová megy Kovácsné olyanyira sietősen?

— Jaj, lelkem, nem máshová, mint falufonni! Szóval ez az: falufon. Olvasom, hogy a falusi nyilvános telefonállomásokat, amelyek segélykérésre és magánbeszélgetésre egyaránt használhatók. Az elnevezés egyébként: a Posta múlt évi pályázatának lezárása után született, midőn a bíráló bizottság döntése a beküldött 716 javaslat közül ezt választotta ki. Örömmel jelenthetjük, hogy újfent gazdagabbak lettünk egy magyar szóval.

Falufon, falufon... Jó szó ez? Vagy találó? Inkább humoros, derűt fakasztó, de nemcsak azért, mert a Fabulonra emlékeztet. Egyáltalán: szükség volt erre a szóra? Nem értem, miért kell a vidéki telefonoknak külön nevet adni. A fővárosban — és azon kívül is — megteszi ez is: utcai telefon, nyilvános telefon... Falun pedig, ahol kevés — vagy egyáltalán nincs — magántelefon, ha úgy tetszik a házi távbeszélő állomás, ott bőséges elegendő lett volna kiírni: telefon. Lefogadom, mindenki tudta volna, miről is van szó. Aki nem, az meg-

érdemli. Végül is ez a lényeg. Végére is, ha külön nevet akarnak adni annak, amit eredeti nevén is mindenki ismer, hát legyen, nem is emiatt ragadtam írógépem. Hanem azért, mert érzem, a konfliktus viharos sebességgel közeleg. A pályázat félreérthetetlenül falusi, községi nyilvános segélykérő távbeszélő állomásokról beszél. Mi lesz Gödöllőn, ahol éppen a közeljövőben szándékoznak néhány ilyen berendezést felszerelni? Gödöllő városi Telefonjait nem nevezhetjük falufonoknak, mert földrajzilag, közigazgatásilag helytelen lenne. Na, éppen ide akartam kilyukadni: legyen ez városfon, mert így logikus.

Végül egy gyakorlati utasítás: ha itt, Gödöllőn valaki megszólít bennünket, felvilágosítást kérve, hogy honnan tudja felhívni a besnyői nénikéjét, előzőeken magyarul szólunk el, merre találja a legközelebbi városfont. Ha tágranyit szemekkel ránkmered és oldalazva, menekülni akar, segítsünk neki azzal, hogy telefonot mondunk. Erre a szóra még egy darabig azért szükségünk lesz. Tudják, a gyengébbek kedvéért.

Fehér Béla

Vissza az ósdihoz?

Egy amerikai telefongyártó cég leszerelte az általa felállított automatikus telefonközpontokat és olyan régimódi központokat állított fel helyettük, ahol az előfizetőket telefonos kisasszonyok kapcsolják össze. A lányoknak különleges udvariassággal kell beszélniük a telefonálókkal. A cég vezetője így nyilatkozott a sajtó megkezdett képviselőinek: „Szabadunkban mindenkinek jól esik, ha olyan emberi hangot hallhat a kagylóban, amely szívélyesen üdvözlő. A megfeszített munkát végző emberek számára ez jó pszichikai kapcsolódást biztosít.”

Halottaink

1976. február hóban hunyt el Tanczos Endre (Budapest 78. postahivatal). Demkó Erzsébet (Távbeszélő Igazgatóság). Ács József (Központi Járőrműtelep). Smercz Jenőné (Szociális Hivatal) és Hajnal Józsefné (Kiskunfélegyháza 2. postahivatal).

Kezdődik az építés

Több, mint 200 millió forintos költséggel 6000 állomás kapacitású crossbar-telefonközpontot létesítenek Salgótarjánban. A negy szintes épület kivitelezését még ebben a hónapban megkezdik. A szereléshez előreláthatólag a jövő év végén várható hozzá a postai szakemberek. Az üzembé helyezést — amellyel Salgótarján is bekapcsolódik az országos távhívásos telefonhálózatba — 1979 tavaszára tervezik.

Ünnepi versenyek

Felszabadulásunk évfordulójára és május 1-e tiszteletére a Budapesti Postás Társadalmi Testnevelési és Tömegsportbizottság április 2-án versenyeket rendez, asztalitenisz, sakk és teke sportágakban. A versenyekre a budapesti igazgatóságok és a központi postaszervek dolgozói nevezhetnek. Az asztalitenisz- és tekeversenyek a PSE sporttelepen, a sakkversenyek a Postás Művelődési Központban lesznek.

A postás ifjúsági klubmozgalomért

A postás ifjúsági klubok — mint az egyéb életkori klubok szerte az országban — a hetvenes években jöttek létre, szétszórva, Debrecenről Szombathelyig, Budapesttől, Pécsig, egymásról alig-alig tudomást szerezve a saját városuk határát túl nem lépve. A mozgalom a párttársulat nyomán, támogatásra talált mind a szakszervezeteknél mind pedig a hivatalok, az igazgatóságok gazdasági vezetőinél. Ennek következtében jelenleg a postai ifjúsági klubmozgalomról sok jól írhatnak a helyi lapok, a szakszervezeti periódikák és az országos orgánukok egyaránt. 1967-ig a postás ifjúsági klubok közül három nyerte el a „Kiváló” egy pedig az „Aranykoszorús” címet. Nem kell szégyenkezniük a kluboknak, hiszen a debreceni klub rendezésében 80 fiatal, a TIG klub közel száz fiatal postai dolgozót, míg a Postás Művelődési Központ Ifjúsági Klubja 147 klubtagot szórakoztat, művel naponta.

Mégsem helyes a fenti — inkább kiragadott — példák alapján rózsaszínben látni a postás ifjúsági klubok helyzetét! Hiszen a klubok nagy átlaga ma sem működik kedvező feltételek között: nem mindenütt megfelelőek a helyiségek, a klubok fele nem éves pénzügyetből, hanem esetenkénti juttatásokból tartja fenn magát, s lehangoló tény, hogy a postás ifjúsági klubok jó részének nincs működési engedélye.

Ezekkel egyenértékű gond, hogy a klubvezetők speciális képzettség hiányában nem tudnak a klubok általános társadalmi feladatairól, vagy ha igen, akkor képtelenek meg-

birkózni a feladattal, úgy érzik, egyedül vannak a dzsungelben. Nem teljesítik tehát mindenben az OIOT, a Kulturális Minisztérium, és a KISZ KB irányelveiben alapvetően fontosnak ítélt kultúrpolitikai és mozgalmi feladatokat, vagy — jobb esetben — csak keveset vesznek fel terveikbe azokból!

A politikum és a művelődés, szórakozással egyenértékű fontosságát, a postás klubok nyílt siskákkal még nem vállalták. Pedig közös célunk és feladatunk a szórakoztatással egyenlő arányú és minőségű átgondolt társadalmi-politikai változásokra aktív reagáló kultúrpolitikába ágyazott, tervszerű műsorszervezés kidolgozása — természetesen nem a recept igényével, hanem a szélesebb mozgalmi szempontok szem előtt tartásával.

A postás ifjúsági klubmozgalom élmunkásainak, a klubok vezetőinek összefogására, közös gondolkodására van ehhez szükség. E gondolatok hívták életre a Postás Szakszervezet Kulturális, Agitációs és Propaganda Osztályának kezdeményezését, a postás ifjúsági klubok vezetőinek országos tanácskozásának összehívását a jövő hónap végére a Postás Művelődési Központban.

A programban szerepelnek a közművelődés általános helyzetét, s azon belül a klubok saját feladatait tagláló előadások, szó lesz a szervezeti, működési alapokmányokról, gazdálkodásról, a klubokat érintő akciók fontosságáról, a klubon belüli demokrácia és a művelődés demokráciájának problémáiról, a közösség kialakítá-

Műszakiak kezdeményezése Veszprémben

A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság veszprémi gócéjében már hagyományai vannak, hogy a felügyeleti idő jobb kihasználásával, a meglévő tartalékok jó szervezésével az új berendezések üzembehelyezési munkáit is elvégezzék. A berendezések üzembe helyezésére ismertek a szűk kapacitások. Így a Postának és ezen belül a HT-nek sem mindegy, hogy mikor szerelik fel a megvásárolt berendezéseket. Fokozottan igaz ez az importberendezéseknél. A szerelésnél és az üzembehelyezésnél szerzett tapasztalatok később az üzemviteli és hibaelhárítási munkák során kamatoznak, ezzel teret biztosítva a szakembereknek munkájuk magasabb szintű elvégzéséhez. A gócéjzem dolgozói a XI. kongresszus tiszteletére vállalták a Veszprém-Pápa-Sárvár-Szombathely szakaszra tervezett Marcini gyártmányú MX 270/480 típusú berendezés szerelési és üzembehelyezési munkáit. A munka nagyságára jellemző, hogy a berendezés értéke mintegy 13 millió devizaforint, a hozzá szervesen tartozó 10 millió értékű hazai gyártású berendezéssel még nem is használta ki a rendszer teljes kapacitását. Ehhez további 10 millió forint értékű berendezés szükséges. A gócéjzem dolgozói munkájuk mellett újítással is hozzájárultak a munka elvégzésének sikeréhez. Három dolgozójuk újított dolgozott ki megfelelő szűrőjelel elkészítésére. Mindezzel jóval előbbre hozták a vállalt munka határidejét. Magas szintű szakmai munka, újítás, segítőkészség, a lehetőségek leggyorsabb kihasználása talán a legjellemzőbb tulajdonságai az üzem dolgozó kollektívájának.

— ormai —

Levél az üdülőből

Kedves Irénkém!

Dubicsányból írok, ezzel kezdtem, mert fontos, hogy megjegyezzd ennek a jurtának nevét, kis községnek a nevét. Itt üdülünk, s tudom, hogy Te is kedvet kapsz majd mellette igénybe venni, ha módodban lesz az itteni üdülést. Iggyekszünk az itteni valóságos helyzetet feltárni, mivel mi és nyugdíjas kollegáink február elején itt nyaraltunk és ez a két hét felejthetetlen lesz számunkra.

Kezdjük mindjárt az elején, csodálatos ez a vidék, leírni nem tudjuk, ezt látni kell. A levegő nagyon tiszta, valóságos életlél, csak azt sajnáljuk, hogy nem hozhattunk belőle egy szákkal, közömbösíteni a füstös pesti levegőt. De félre a viccel, mindennap volt programunk, egészséges és nem fárasztó kirándulások. Még a 80 éves üdülőőrünk is velünk tartott

ezekre az utakra. De a hangsúly nem is a fentiekben van, hanem inkább a minden tekintetben kifogástalan ellátás, amit ezúton is köszönünk a kedves gondnokságunknak. Úgy éreztük itt magunkat, mint ha nem is ismeretlenek között lennénk, hanem egy olyan családban, ahol mindenki igyekszik a másiknak a kedvében járni. A koszt jó és bőséges volt, a felszolgálók a legkultúrtaabban végzik itt munkájukat. Több helyen üdültünk már barátainkkal, de ilyen bájos és önzetlen fogadtatásban eddig nem volt részünk. Abban a reményben fejezzük be levelünket, hogy talán még lesz alkalomunk a következő évek valamelyikében veled együtt itt üdülni.

Wegner Alfrédné és Kovács Margit nyugdíjas postások

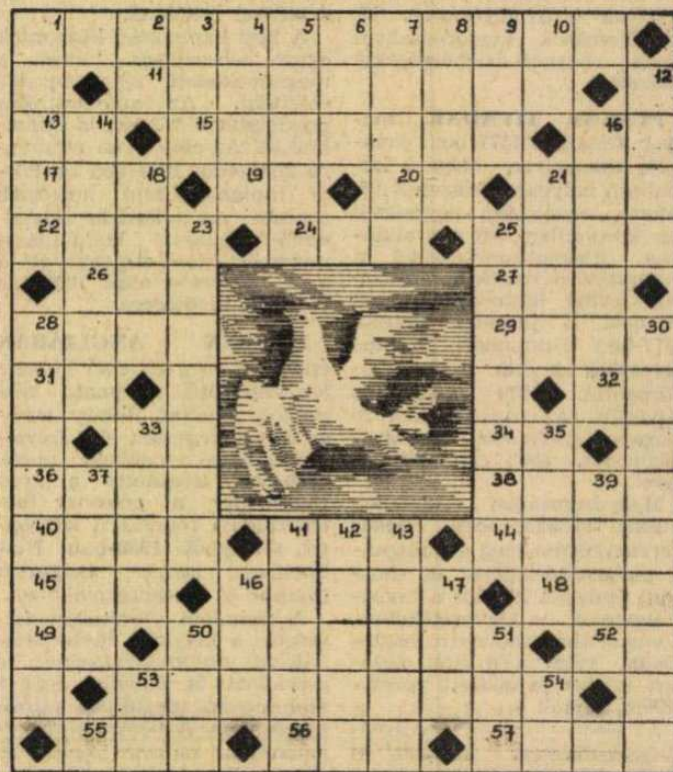
MEGHALT TAKÁCS JENŐ

A Magyar Posta vezető-sége megrendülten tudatja, hogy Takács Jenő, a Posta Bélyegmúzeum főigazgatója, a XII. kerületi Tanács volt elnöke, a Magyar Úszó Szövetség volt elnöke, a Munka Érdemrend arany fokozata, a Szocialista Munkáért Érdemérem, a Magyar Népköztársaság Érdemérem bronz fokozata kitüntetés tulajdonosa, az Oktatásügy Kiváló Dolgozója, a Testnevelés és Sport Kiváló Dolgozója 1976. március 16-án, életének 59. évében váratlanul elhunyt.

Feleségével, hozzátartozóival és barátjaival együtt gyászolja és saját halottjának tekinti a Magyar Posta.

Vadász János

Felszabadulásunkra

VISSZINTES: 1. A 2. Ukrán Front parancsnoka volt. 11. Altábornagy, a partizánmozgalom ukrán törzsenek parancsnoka volt. 13. Helyrag. 15. Gép is van ilyen. 16. Fél perc. 17. A vállalatoknál az ideg emelkedett. 19. Négy-lábú. 20. Idegen helyeslés. 21. Régi magyar főúr. 22. A bíróságon szerepel. 24. Kuszált fal. 25. A Magyar Kommunista Párt ezen a pártneven folytatta tevékenységét a német megszállás után. 26. Gyerünk — németül. 27. Hasonlóságot jelöl (idegen kifejezés). 28. Szabványügyi Bizottság. 31. Filozófiai fogalom. 32. Szolmizációs hang. 33. Azonos magánhangzók. 34. Fém. 36. Német vár. 38. Testrészt. 40. Kevert gyul. 41. Francia jó. 44. Egyházi ruhadarab. 45. HAO. 46. Országos szerv (röv.). 49. Fordított mutatószó. 50. Város Kanadában. 52. Kettős betű. 53. ...Anna, csoportja 1943. augusztusban az ellenség háta mögé repült. 55. Ital. 56. Lúdnak részlet! 57. Agytorna.

— Bánhidi —

Beküldendő a vízszintes 1., 11., 25., 46. és 53., valamint a függőleges 23., 28.

Beküldési határidő: 1976. április 15.

Előző számunkban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése: vízszintes 1.: Kötársaságként játszottunk, vízszintes 11.: tovább.

Könyvjutalmat nyertek: Hollósy Tiborné (Szombathely), Roznei Zsófia (Budapest), Simay Lászlóné (Szolnok), Tóth Miklós (Nagykanizsa) és Trepák Antal (Lászlófalva).

ÖTVEN ÉV

Jubileum Szegeden. Április elején ünnepi megalakulásának 50. évfordulóját a Szegedi Postás Sport Egyesület. Ünnepi közgyűlésen emlékeznek meg a régi sportvezetőkéről és társadalmi aktívákról, sportolókról.

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének Lapja Szerkesztette a Szerkesztő bizottság Felelős szerkesztő: BOHONYI ISTVÁN Szerkesztőség: 1144 Budapest, XIV. Cseréssy Árpád u. 12. Telefon: 423-777 Kiadja: a Népszava Lankádó Vállalat 1964 Budapest VII., Rákóczi út 54. Telefon: 224-819 A kiadásért felel: GABOR MÁRTON igazgató 76-1134 Szikra Lapnyomda Felelős vezető: Róder Imre igazgató